

BURMISTRZ TRZCIANKI

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY TRZCIANKA
w południowym rejonie wsi Siedlisko**

Opracowanie:

Pracownia Projektowo-Konsultingowa
EKO-PLAN
Sławomir Flanz
ul. Słoneczna 2, 87-162 Kopanino

Trzcianka - Toruń – 7 grudnia 2021 r.

SPIS TREŚCI

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA	3
II. CEL, ZAKRES I METODY OPRACOWANIA	7
III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH , POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI ORAZ CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU.....	10
IV. OCENA ZAGROŻEŃ I STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	14
V. PROBLEMY ORAZ CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU	33
VI. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOŻLIWOŚCI I SPOSOBY ICH OGRANICZANIA, ZAPOBIEGANIA LUB KOMPENSACJI ORAZ MOŻLIWE ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.....	36
VII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU PLANU .	48
VIII. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO	49
IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	49

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowano na podstawie art. 46 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późniejszymi zmianami). Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmiany wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 1 w/w ustawy prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- proponycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Procedurę opracowania rozpoczęła Uchwała XXXV/342/21 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jak wynika z analizy zasadności do przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w południowym rejonie wsi Siedlisko i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka (Burmistrz Trzcianki RPI.6721.2.2021.MM, wykonana 1.02.2021 r.) celem sporządzenia planu miejscowego będzie przyjęcie rozwiązań zabezpieczających mieszkańców przed powstaniem inwestycji niosących ze sobą uciążliwości dla życia i funkcjonowania społeczności.

Przystąpienie do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest konsekwencją zamierzonych działań planistycznych, określonych w opracowanym przez Burmistrza Trzcianki Wieloletnim programie sporządzania planów miejscowych. Cała jednostka ewidencyjna obrębu geodezyjnego Siedlisko zajmuje około 2109 ha. Ze względu na zbyt duży obszar, podzielono go na mniejsze tereny. Dnia 26 marca 2020 r. Rada Miejska Trzcianki podjęła uchwałę Nr XXI/208/20 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w południowej części wsi Siedlisko i północnej części wsi Runowo, a dnia 5 listopada 2020 r. Rada Miejska Trzcianki przyjęła uchwałę Nr XXVII/297/20 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka we wschodnim rejonie wsi Siedlisko, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z dnia 19 listopada 2020

r. poz. 8750. Ponadto, do Burmistrza Trzcianki wpłynął wniosek Stowarzyszenia "Czysta Wieś" Siedlisko, w którym Stowarzyszenie postuluje o przystąpienie do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze wsi Siedlisko w kontekście złożonych do Burmistrza Trzcianki wniosków o wydanie decyzji o warunkach zabudowy na budowę budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz budynków inwentarskich przeznaczonych do chowu trzody chlewnej w ilości do 60 DJP na działkach o nr ew.: 577, 582 położonych w obrębie geodezyjnym Siedlisko. Mieszkańcy poparli rozwój wsi, lecz w kierunku budowy osiedli mieszkaniowych, usługowych i rekreacyjnych.

Na terenie objętym analizą nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Na terenach sąsiadujących z analizowanym obszarem obowiązują następujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- w kierunku zachodnim - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w obrębie geodezyjnym Siedlisko, uchwalony uchwałą Nr VIII/63/15 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 23.04.2015 r. 2020 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Woj. Wielkopolskiego z dnia 06.05.2015 r. poz. 3077;

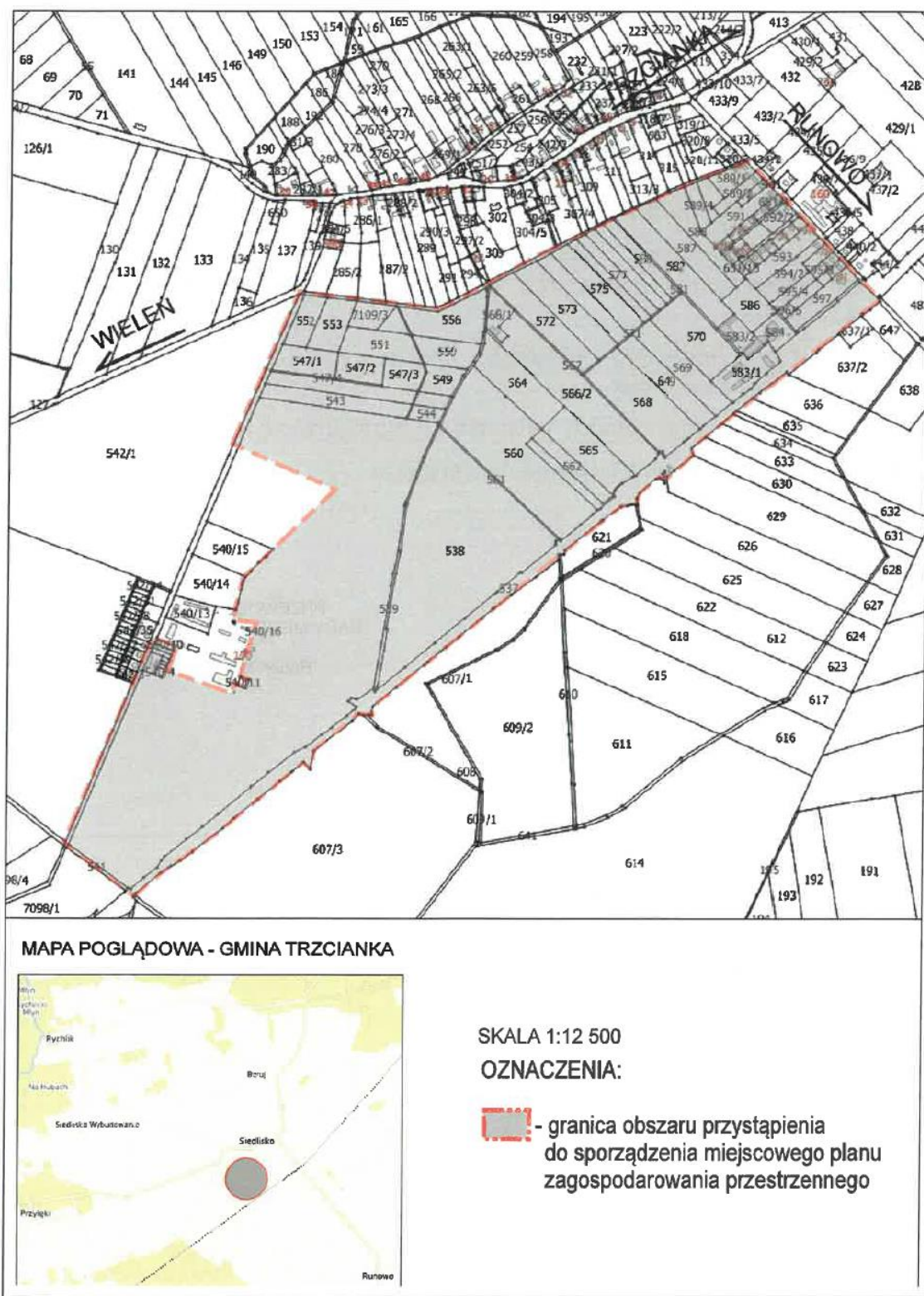
- w kierunku wschodnim - miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka we wschodnim rejonie wsi Siedlisko, uchwalony uchwałą Nr XXVII/297/20 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 05.11.2020 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Woj. Wielkopolskiego z dnia 19 listopada 2020 r. poz. 8750;

Od strony południowej przedmiotowy teren sąsiaduje z obszarem, na który dnia 26.03.2020 r. Rada Miejska Trzcianki podjęła uchwałę Nr XXI/208/20 w sprawie przestąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w południowej części wsi Siedlisko i północnej części wsi Runowo.

Obszar projektu planu posiada zwarty, lecz nieregularny kształt zbliżony do trapezu. Długość obszaru na kierunku północny-wschód - południowy-zachód wynosi około 2400 m, a maksymalna szerokość wynosi około 900 m. Powierzchnia obszaru wynosi łącznie około 130 ha. Działki są własnością Skarbu Państwa, gminną i prywatną.

Ilustruje to załącznik graficzny do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu miejscowego.

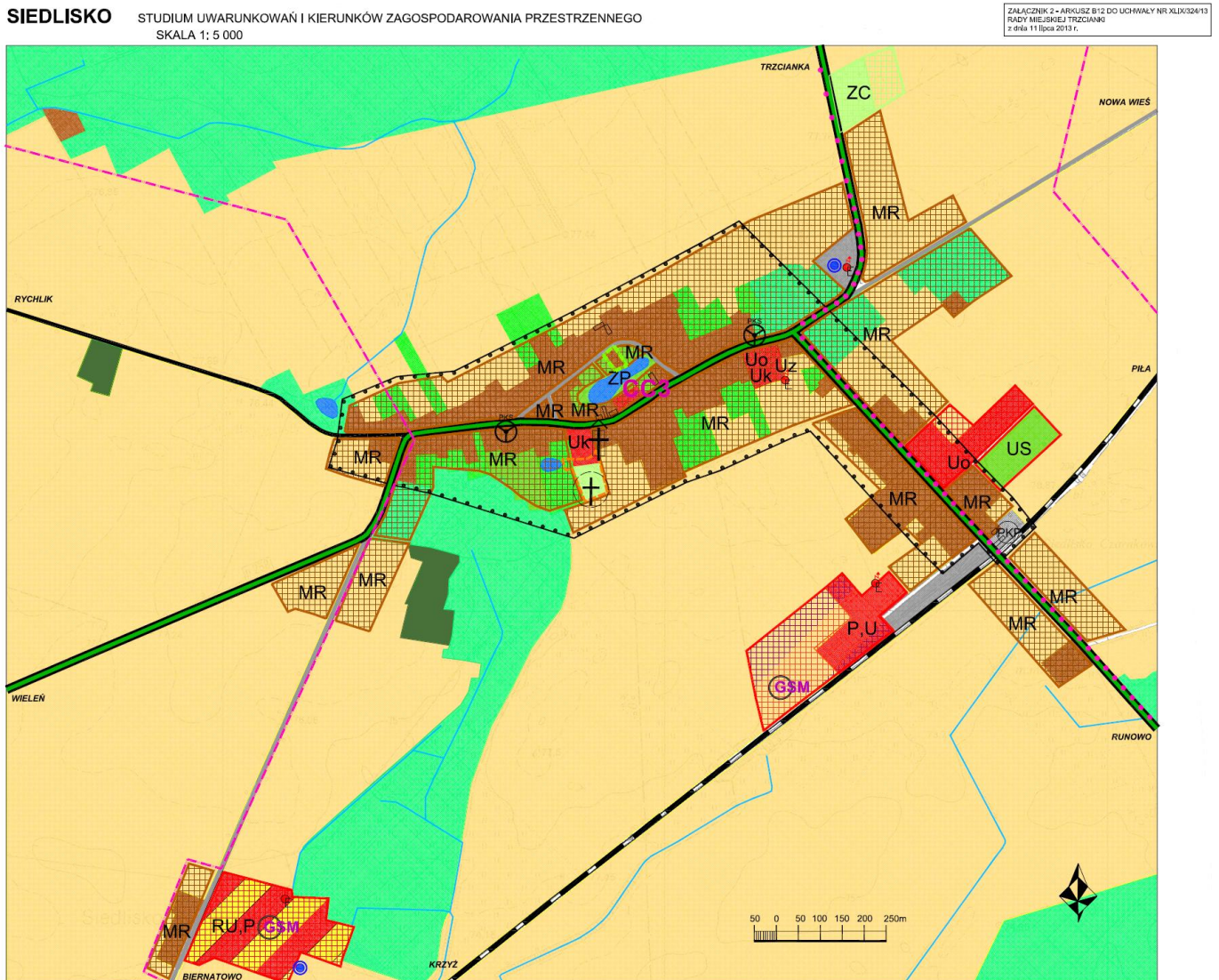
Załącznik do uchwały Nr XXXV/342/21
Rady Miejskiej Trzcianki
z dnia 25 lutego 2021 r.

Rys. 1 Położenie obszaru na mapie – załącznik do uchwały „intencyjnej”

Według Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka przyjętego uchwałą Nr XLIX/324/13 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 11 lipca 2013 r. obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu wydzielen: teren wielofunkcyjnej zabudowy wiejskiej, w tym zagrodowej - MR; teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów - P, teren usług - U; teren obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz w gospodarstwach leśnych i rybackich – RU, teren rolniczy, grunty orne; teren łąk; teren lasów, obszary rozmieszczenia urządzeń do wytwarzania energii z odnawialnych źródeł energii; obszar ochrony układu urbanistycznego i zabudowy zabytkowej; stanowiska archeologiczne, strefy ochrony lub obserwacji stanowisk; stacje transformatorowe; istniejące stacje cyfrowej telefonii komórkowej; teren kolei; teren dróg gminnych; międzynarodowej trasy rowerowej Euro Rout R1.

Ilustruje to poniższa rycina - fragment „Kierunków” - arkusz B12 „Siedlisko”.

Rys. 2 Obszar opracowania na tle „Studium ...” (Analiza zasadności przystąpienia ...)

Podstawę prawną dla proponowanych w prognozie działań ochronnych, rozwiązań i wskazań stanowi więc Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późniejszymi zmianami) oraz ustawy szczegółowe i przepisy wykonawcze w zakresie: prawa ochrony środowiska, ochrony przyrody, ochrony gruntów rolnych i leśnych, prawa wodnego, prawa geologicznego i górniczego, dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, odpadów, utrzymania czystości i porządku w gminach, ochrony zabytków, przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi.

Niniejsza prognoza jest elementem przeprowadzenia **strategicznej oceny oddziaływania na środowisko** projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

II. CEL, ZAKRES I METODY OPRACOWANIA

Celem opracowania prognozy jest określenie i ocena przewidywanych skutków wpływu na środowisko, które mogą wynikać z ustalenia zasad zagospodarowania terenów: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami (MNu), zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RM), obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowe (P/U), lokalizacji farm fotowoltaicznych (PE), rolniczych (R), lasów (ZL), zieleni urządzonej – parku (ZP), zieleni (Z), kolei (KK), kolei i dróg wewnętrznych (KK/KDW) oraz terenów komunikacji: publicznej drogi dojazdowej (KD-D), dróg wewnętrznej (KDW), a także przedstawienie rozwiązań alternatywnych eliminujących lub ograniczających negatywny wpływ planowanego zainwestowania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu określa, analizuje i ocenia:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,

-przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Podstawę prawną dla proponowanych w Prognozie działań ochronnych, rozwiązań i wskazań stanowi art. 51 ust. 2 pkt. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Prognoza przedstawia:

-rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
-biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w niniejszej prognozie został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Poznaniu (pismo nr WOO-III.411.96.2021.MM.1 z dnia 13.04.2021 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Czarnkowie (opinia sanitarna nr ON.NS.9011.96.2021 z dnia 129.03.2021 r.) Zakres i stopień szczegółowości prognozy został określony jako pełen zakres przewidziany w art. 51 ust 2 oraz art. 52 ust 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Prognozę oddziaływania na środowisko do projektu planu sporządzono w oparciu o metody polegające na analizie planowanego programu zainwestowania, w tym terenów zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowej z usługami, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych, rolniczych, lasów, zieleni urządzonej oraz kolei i dróg różnych klas, w odniesieniu do obecnego stanu środowiska obszaru projektu planu i jego otoczenia.

Uwzględniono stan i zagrożenia środowiska w zakresie poszczególnych elementów środowiska oraz projekcję tego stanu przy zachowaniu dotychczasowego sposobu

zagospodarowania i użytkowania terenów na podstawie wykonanego opracowania ekofizjograficznego, dostępnych materiałów i wizji terenowej. Dokonano analizy dotychczasowych zagrożeń środowiska i zmian stanu środowiska na obszarze opracowania i w jego otoczeniu w ostatnich kilku latach. Uwzględniono położenie obszaru opracowania względem obiektów i terenów podlegających ochronie, w szczególności na mocy ustawy o ochronie przyrody i ustawy o ochronie zabytków.

W Prognozie wykorzystano w szczególności następujące materiały:

- Analiza zasadności do przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w południowym rejonie wsi Siedlisko i stopnia zgodności przewidywanych rozwiązań z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka (Burmistrz Trzcianki RPI.6721.2.2021.MM, wykonana 01.02.2021 r.),
- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w południowy rejonie wsi Siedlisko, mgr inż. arch. Iwona Wojtecka, 4.12.2021 r.,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka przyjęte uchwałą Nr XLIX/324/13 Rady Miejskiej Trzcianki z dnia 11 lipca 2013 r.,
- Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka w południowym rejonie wsi Siedlisko, Sławomir Flanz czerwiec 2021 r.,
- Program ochrony środowiska dla gminy Trzcianka na lata 2017-2020 z perspektywą do roku 2024,
- Raport o stanie środowiska w województwie wielkopolskim. Raport 2020, GIOŚ Regionalny Wydział Monitoringu w Poznaniu, Poznań 2020,
- Ocena roczna jakości powietrza w województwie wielkopolskim, raport wojewódzki za 2019, GIOŚ Regionalny Wydział Monitoringu w Poznaniu, Poznań 2020,
- Program ochrony środowiska dla powiatu czarnkowsko-trzcianeckiego na lata 2017-2020 z perspektywą do roku 2024, Czarnków 2017,
- Uchwała Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie określenia „Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej”, opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego w dniu 20 lipca 2020 r. (poz. 5954).
- Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego, praca wykonana na zlecenie WBPP w Poznaniu, P. Wylegała, S. Kuźniak, P.T. Dolata, Poznań 2008,
- Kondracki J., Geografia fizyczna Polski, PWN Warszawa 1980,
- Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce wg stanu na 31.XII.2019 r., PIG Warszawa 2020,
- <http://trzcianka.e-mapa.net/>

- <http://natura2000.gdos.gov.pl/natura2000>,
- <http://geoportal.gov.pl>,
- Materiały i obserwacje własne z wizji lokalnej.

III. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH , POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI ORAZ CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU

Obszar objęty projektem planu nie posiada ważnego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przystąpienie do sporządzenia projektu planu nie zmienia dotychczasowej struktury funkcjonalno-przestrzennej tego rejonu. Projekt planu nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka.

Projekt planu miejscowego określa w szczególności ustalenia:

Na obszarze objętym planem nie występują:

- 1)tereny i obiekty podlegające ochronie, wymagające ustalenia granic i sposobów zagospodarowania, ustalonych na podstawie przepisów odrębnych, w tym tereny górnicze, krajobrazy priorytetowe określone w audycie krajobrazowym oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa a także obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz osuwania się mas ziemnych;
- 2)obszary przestrzeni publicznej w rozumieniu art. 2 pkt. 6 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3)dobry kultury współczesnej.

Cały obszar objęty planem znajduje się w obszarze o udokumentowanych wodach podziemnych i w granicach projektowanego obszaru ochronnego trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych – Subzbiornika - Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie (GZWP Nr 127). Cały obszar objęty planem położony jest w obrębie udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB 450.

Na obszarze objętym projektem planu ustalono następujące przeznaczenie terenów:

- 1)tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MN;
- 2)tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, oznaczenie na rysunku – MNu;
- 3)teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, oznaczenie na rysunku – MW;
- 4)tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, oznaczenie na rysunku – RM;
- 5)tereny obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, oznaczenie na rysunku – P/U;
- 6)tereny lokalizacji farm fotowoltaicznych, oznaczenie na rysunku – PE;
- 7)tereny rolnicze, oznaczenie na rysunku – R;

- 8)teren lasów, oznaczenie na rysunku – ZL;
- 9)teren zieleni urządzonej - parku, oznaczenie na rysunku – ZP;
- 10)teren zieleni, oznaczenie na rysunku – Z;
- 11)tereny kolei, oznaczenie na rysunku – KK;
- 12)tereny kolei i dróg wewnętrznych, oznaczenie na rysunku – KK/KDW;
- 13)tereny komunikacji:
  - a)tereny publicznej drogi dojazdowej, oznaczenie na rysunku – KD-D,
  - b)tereny dróg wewnętrznych, oznaczenie na rysunku – KDW,

Na obszarze planu występują obiekty objęte ochroną konserwatorską:

- 1) zgodnie z ewidencją zabytków występują zespoły stanowisk archeologicznych:
  - a) nr 42 (stan. 20 obszar AZP 40-42/16),
  - b) nr 37 (stan. 21, 22, 47, 48, 49 obszar AZP 40-22/17, 18, 68, 69, 70);
- 2) obiekty wpisane do ewidencji zabytków:
  - a) budynki nr 76 (mur. ok. 1930), 79 (mur. ok.1930) i nr 80 (mur. ok. 1930),
  - b) budynek mieszkalno-folwarczny (mur. pocz. XX w.), należący do zespołu dworsko-parkowo-folwarcznego (pozostała część zespołu poza planem),
  - c) park z 2 poł. XIX w., należący do zespołu dworsko-parkowo-folwarcznego (pozostała część zespołu poza planem).

Cały obszar objęty planem znajduje się w obszarze o udokumentowanych wodach podziemnych i w granicach projektowanego obszaru ochronnego trzeciorzędowego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych – Subzbiornika - Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie (GZWP Nr 127).

Cały obszar objęty planem położony jest w obrębie udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB 450.

Wzdłuż wschodniej granicy planu, przebiega linia kolejowa nr 203, relacji Tczew – Kostrzyn. Na obszarze objętym planem nie lokalizuje się wolno stojących budowli równych i wyższych niż 30,0 m nad poziom terenu.

Na wyznaczonych w planie terenach, zgodnie z przepisami o środowisku, ustalone zostały dopuszczalne poziomy hałasu: dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami (MNu) jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej, dla terenu zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW) jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, dla terenów zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RM) jak dla terenów

zabudowy zagrodowej, dla terenu zieleni urządzonej (ZP) jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Dla poszczególnych terenów ustalono w szczególności:

tereny	intensywność zabudowy	powierzchnia zabudowy	maksymalna wysokość zabudowy (m)	udział powierzchni biologicznie czynnej	minimalna powierzchnia nowej działki budowlanej
MN1-7	0,10-0,7	35%	9,0 / II kond. 6,0 gosp., gar.	25%	800 m ²
MNu1-3	0,10-0,7	40%	9,0 / II kond. 6,0 gosp.,usł., gar.	20%	800 m ²
MW	0,15-0,7	35%	6,0 / II kond. 6,0 gosp., gar.	15%	-
RM	0,15-0,5	40%	9,0 / II kond. 12,0 pozostałe	20%	-
P/U1-3	0,01-1,2	50%	15,0 / II kond. 6,0 gosp., gar.	15%	3000 m ²
PE1-3	0,01-0,85	-	5,0	15%	nie lokalizuje się budynków
R1-7	-	-	zakaz zabudowy budynkami	-	-
ZL	-	-	zakaz zabudowy budynkami	-	-
ZP	-	-	-	80%	nie lokalizuje się budynków
Z	-	-	-	80%	nie lokalizuje się budynków
KK1-4	0,15-0,9	-	9,0 / II kond.	15%	-

Dodatkowo zapisano ustalenia szczegółowe dla niektórych terenów.

Dla terenów: MN, MNu, MW ustalono:

- sytuowanie na działce budowlanej jednego budynku mieszkalnego

Dla terenów MNu ustalono:

- sytuowanie na działce budowlanej jednego budynku usługowego

Dla terenów RM ustalono:

- sytuowanie, na działce budowlanej, zabudowy służącej produkcji rolnej: budynków mieszkalnych w zabudowie zagrodowej, budynków gospodarczych, inwentarskich, garażowych i innych oraz budowli,

- na terenie działki budowlanej, zakaz:

a)hodowli zwierząt futerkowych w ilości większej niż 0,5 DJP,

b)hodowli zwierząt o łącznej ilości równej i większej niż 60 DJP;

Dla terenów P/U ustalono

- sytuowanie, na działce budowlanej: budynków produkcyjnych, magazynowych, składowych, biurowych, usługowych, garażowych i innych, zgodnie z wyznaczoną funkcją terenu;

Dla terenów PE ustalono:

- lokalizację farm fotowoltaicznych o mocy do oraz powyżej 100 kW

Dla terenów R ustalono:

- zachowanie rolniczego sposobu zagospodarowania, istniejących zadrzewień i zakrzewień oraz systemu melioracji

Dla terenu Z ustalono:

- zagospodarowanie zielenią w tym urządzenie ogrodów przydomowych.

Tereny komunikacji:

tereny kolei i dróg wewnętrznych KK/KDW1-3

tereny kolei KK1-4

drogi dojazdowe KD-D1-2,

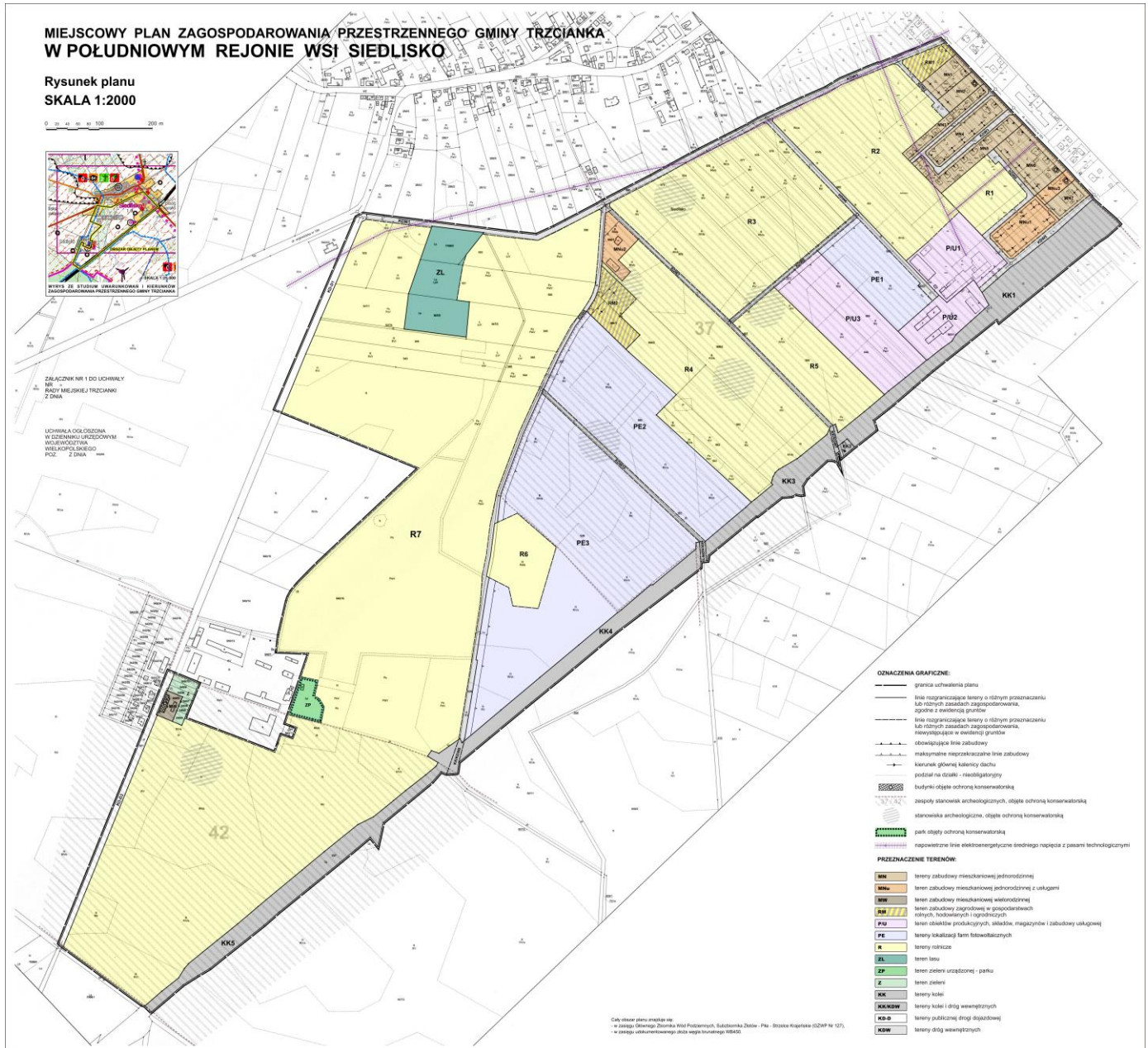
drogi wewnętrzne KDW1-9,

Dla obszaru objętego planem ustala się w szczególności następujące zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej:

- zbiorowe zaopatrzenie w wodę – z gminnego systemu wodociągowego,
- zbiorowe odprowadzenie ścieków komunalnych – do gminnej oczyszczalni ścieków – poprzez istniejące i projektowane sieci kanalizacji sanitarnej,
- gromadzenie i usuwanie wydaliny pochodzenia zwierzęcego do szczelnych zbiorników, spełniających warunki przepisów odrębnych, w tym z zakresu ochrony środowiska,
- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, poprzez zastosowanie systemów zbiorowych – do gminnej sieci kanalizacji deszczowej,
- zasilanie w gaz – z planowanego systemu gazowniczego,
- zaopatrzenie w energię cieplną - z indywidualnych źródeł ciepła, poprzez stosowanie paliw płynnych, gazowych i stałych, charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisji, spełniające wymagania ochrony środowiska wynikające z przepisów odrębnych albo wykorzystanie alternatywnych źródeł energii.

W przypadku braku możliwości ustalonego sposobu zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, dopuszcza się postępowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ilustruje to rysunek projektu planu.

Rys. 3 Rysunek projektu planu

IV. OCENA ZAGROŻEŃ I STANU ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Obszar objęty projektem planu, który stanowi zwarty przestrzennie zespół kilkudziesięciu działek ewidencyjnych położonych na południe i południowo-zachód od zwartej zabudowy wsi Siedlisko.

Granice obszaru objętego opracowaniem stanowią:

- od strony północno-wschodniej: droga wojewódzka nr 153,
- od strony południowo-wschodniej: linia kolejowa nr 203 Piła – Krzyż,

- od strony północno-zachodniej – droga gminna i teren zakładu rolnego,
- od strony północnej droga gruntowa gminna.

Granice obszaru objętego opracowaniem są dobrze czytelne w terenie.

Obszar opracowania posiada zwarty, lecz nieregularny kształt zbliżony do trapezu. Długość obszaru na kierunku północny-wschód - południowy-zachód wynosi około 2400 m, a maksymalna szerokość wynosi około 900 m. Powierzchnia obszaru wynosi łącznie około 130 ha. Działki są własnością Skarbu Państwa, gminną i prywatną.

Zagospodarowanie i użytkowanie tej części terenu wsi Siedlisko jest w zdecydowanej części rolnicze. Użytki rolne (głównie grunty orne) zajmują przeważającą część obszaru. W środkowej części, z północy na południe, rozciąga się zwarty kompleks trwałych użytków zielonych, a w północno-wschodniej część zabudowy wsi Siedlisko. Jest to zespół zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z nielicznymi usługami oraz teren zakładu produkcyjnego „Zobal” zajmującego się obróbką aluminium. W części północnej obszaru, przy jego granicy znajduje się zabudowa zagrodowa. W skrajnie zachodniej części na obszarze opracowania znajduje się część zabudowy mieszkaniowej funkcjonalnie związanej z dawnym zakładem rolnym PGR.

Obszar odznacza się średnią zróżnicowaną dostępnością komunikacyjną. Dojazd do zespołów zabudowy w części północno-wschodniej zapewnia droga wojewódzka nr 153 i odchodząca od niej gminna droga o przebiegu obwodowym (działki 651/6 i 651/20). Część północną obszaru obsługuje wyjeżdżona droga gruntowa o złej jakości nawierzchni, a część zachodnią droga gminna utwardzona płytami betonowymi i pokryta asfaltem. Najslabiej dostępna jest część południowa obszaru leżąca w pobliżu linii kolejowej.

Obszar posiada dostęp do wody wodociągowej i energii elektrycznej. Nie posiada dostępu do kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz sieci gazowej.

Położenie obszaru na tle ortofotomapy przedstawia kolejna rycina.

Rys. 4 Lokalizacja obszaru opracowania na tle ortofotomapy (*mapy.geoportal.gov.pl*)

Obszar opracowania charakteryzują poniższe fotografie wykonane przez autora opracowania w dniu 09.07.2021 r.

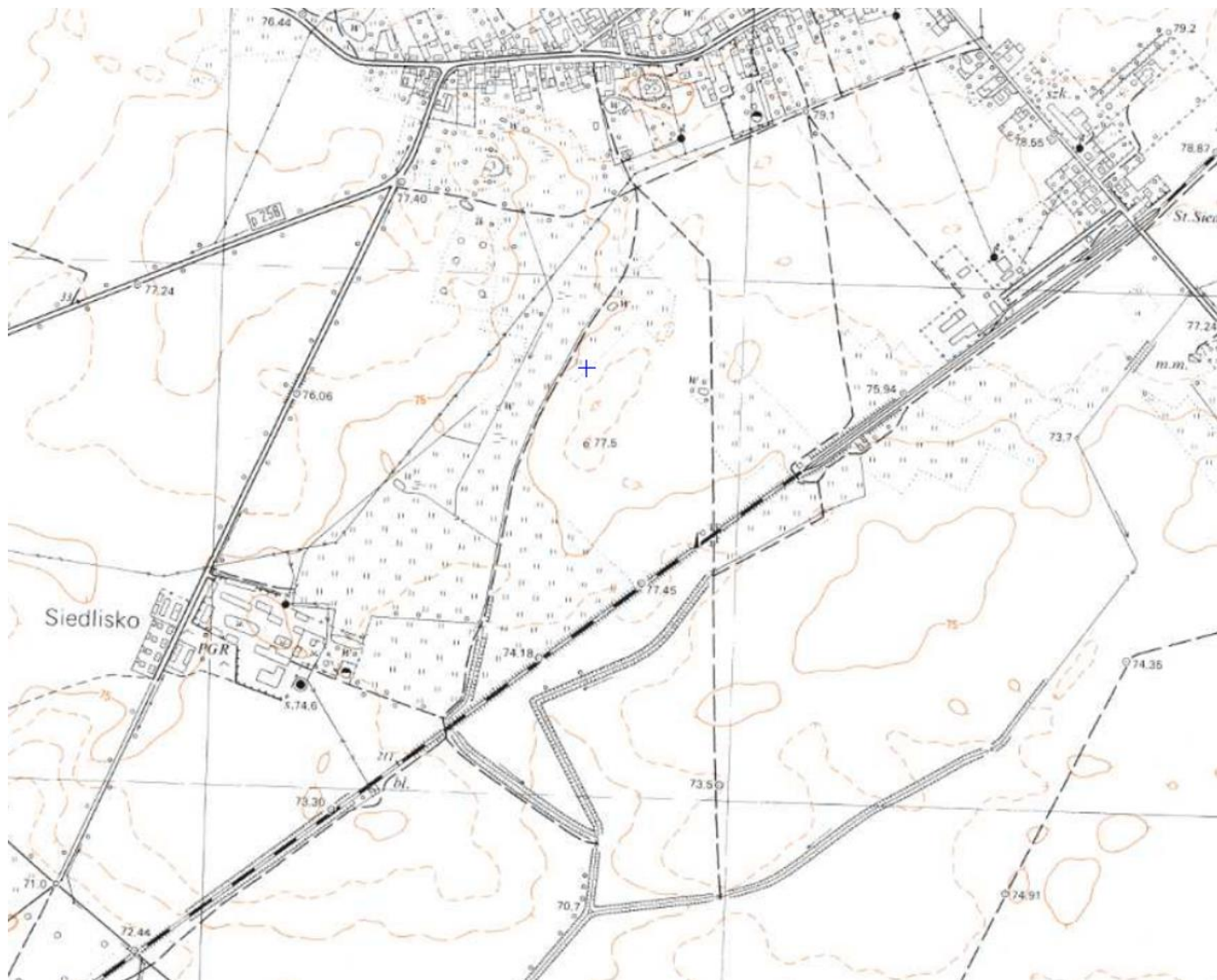

Otoczenie obszaru objętego projektem planu stanowią tereny o różnym sposobie użytkowania. Na północ i wschód znajduje się zwarta zabudowa wsi Siedlisko, na zachód – tereny użytków rolnych i zabudowa rozproszona, a na południe – tereny rolne, zabudowa zagrodowa i kompleks leśny. W bezpośrednim północno-wschodnim sąsiedztwie znajduje się zespół zabudowy stacji kolejowej Siedlisko Czarnkowskie.

W świetle fizycznogeograficznego podziału Polski na regiony fizycznogeograficzne J. Kondrackiego, zmodyfikowanego w 2018 r. przez zespół pod kierunkiem J. Solona i J. Borzyszkowskiego obszar objęty analizą leży w obrębie mezoregionu Pojezierze Wałeckie (314.64), w niedalekim sąsiedztwie styku z Doliną Środkowej Noteci (315.33). W ujęciu szczegółowym leży w obrębie południowo-zachodniej części bezejziornego terenu Równiny Trzcianeckiej na jej kontakcie z górną terasą doliny Noteci.

Obszar jest mało urozmaicony pod względem hipsometrycznym. W części północno-wschodniej wznosi się najwyżej do 79,1 m n.p.m. Natomiast najniższy położony punkt 71,0 m np.mp. znajduje się w skrajnie południowo-zachodniej części obszaru. Mimo, iż maksymalna deniwelacja osiąga aż 8 m, to lokalne deniwelacje nie przekraczają 2 m. W topografii teren wydaje się być praktycznie płaski. Analiza mapy topograficznej pozwala na wyodrębnienie podłużnego, rozległego, lecz płytkiego obniżenia w zachodniej części terenu. Zalega ono na wysokości 74-74,5 m n.p.m., ma charakter płytkiej doliny wód roztopowych i stanowią ją trwałe użytki zielone. Ukształtowanie terenu nie stanowi ograniczenia dla lokalizacji zabudowy.

Ukształtowanie terenu obszaru objętego opracowaniem ilustruje fragment mapy topograficznej w skali 1:10000.

Rys. 5 Rejon obszaru opracowania na tle szczegółowej mapy topograficznej (*mapy.geoportal.gov.pl*)

Rzeźba obszaru opracowania częściowo nosi ślady przekształceń antropogenicznych. Na przeważającej części są to typowe zmiany związane z uprawą ziemi (zabiegi agrotechniczne). Część powierzchni została zajęta pod zabudowę, drogi i linię kolejową. Zurbanizowana jest głównie północno-wschodnia część obszaru. Znajduje się tu część zwartej zabudowy wsi Siedlisko oraz zakład produkcyjny.

Na obszarze opracowania nie widać znamion występowania zjawisk geologicznych. Nie występują tu osuwiska. Teren nie jest kwalifikowany jako obszar osuwania się mas ziemnych.

Warunki litologiczno-gruntowe obszaru opracowania są mało zróżnicowane. Obszar budują w większości piaszczysto-gliniaste osady lodowcowe oraz piaszczyste osady wodnolodowcowe (sandrowe). Są to osady o średnich i dobrych właściwościach infiltracyjnych. Cały obszar objęty analizą budują utwory pochodzenia mineralnego. Są to osady zwięzłe, mało plastyczne. Nie stwierdzono występowania gruntów pochodzenia organicznego.

W ujęciu szczegółowym przeważającą część obszaru budują piaski wodnolodowcowe (poziom sandru II), w tym częściowo na glinach lodowcowych, gminy zwałowe oraz w części środkowo-zachodniej – piaski humusowe wypełniające dno płytkiego obniżenia. Te ostatnie odznaczają się niekorzystnymi warunkami dla jakiegokolwiek zabudowy. Budowę geologiczną obszaru ilustruje fragment szczegółowej mapy geologicznej – ark. Siedlisko.

Rys. 6 Rejon obszaru opracowania na tle szczegółowej mapy geologicznej w skali 1:50000 – arkusz 352 Siedlisko

Rejon objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu rozległego udokumentowanego złoża węgla brunatnego zajmującego znaczną część gminy Trzcianka (łącznie z terenem wsi Siedlisko). Wielkość zasobów określa się na 226 mln ton. Węgiel znajduje się na głębokości od 18 do 60 m pod powierzchnią terenu przy grubości złoża od 2 do 6 m. Mimo pozornie dogodnych warunków eksploatacji w systemie odkrywkowym, z uwagi na uwarunkowania przyrodnicze, ekonomiczne i techniczne nie uwzględnia się ich w rozwoju gminy Trzcianka. W przypadku eksploatacji węgla metodą odkrywkową nastąpiłyby nieodwracalne zakłócenia stosunków wodnych – powstanie leja depresyjnego.

Generalnie należy stwierdzić, że występujące na terenie opracowania warunki morfometryczne i geologiczno-gruntowe w większości (poza obniżeniem wypełnionym piaskami humusowymi) nie stanowią ograniczenia dla realizacji zabudowy.

Rodzaj wytworzonych gleb uwarunkowany jest budową geologiczną i litologią osadów powierzchniowych. Pod tym względem analizowany teren charakteryzuje się zróżnicowaną przydatnością gleb. W większości obszar objęty opracowaniem zajmują użytki rolne – grunty orne. Enklawy poszczególnych klas gleb stanowią przestrzennie mozaikowy układ. Największą powierzchnię zajmują grunty orne IV, V i VI klasy. W części środkowej występują grunty orne klasy IIIb. Ponadto w środkowo-zachodniej części występują trwałe użytki zielone IV klasy bonitacyjnej. Grunty klas bonitacyjnych IV, V i VI nie podlegają ochronie przed przeznaczaniem na cele nierolnicze.

Na lodowcowych osadach piaszczysto-gliniastych wykształciły się gleby o zróżnicowanej przydatności rolniczej. Gleby IV klasy należą przeważanie do 5. kompleksu rolniczej przydatności gleb – żytniego dobrego. Są to głównie gleby brunatne i płowe. Cechuje się on dość głębokim poziomem próchnicznym i dobrymi warunkami wodno-powietrznymi. Nadają się do uprawy nawet wymagających roślin. Gleby V i VI klasy bonitacyjnej to gleby o płytkim poziomie próchnicznym i dobrych właściwościach infiltracyjnych. Przeznaczone są do uprawy mało wymagających roślin. Są to przeważnie gleby bielicoziemne.

Gleby występujące na obszarze opracowania są mało podatne na procesy erozyjne. Na terenie tej części Pojezierza Wałeckiego procesy erozji wodnej powierzchniowej i wąwozowej występują z małym natężeniem ze względu na niewielkie zróżnicowanie hipsometryczne. Nie ma tu zatem zagrożenia wymywania wierzchniej warstwy gleby przy intensywnych opadach atmosferycznych. Na obszarze z uwagi na występowanie w części luźnych osadów piaszczystych mogą występować procesy erozji wietrznej. Jednak na terenach użytkowanych rolniczo nasilają się one tylko w okresach braku roślinności.

Reasumując należy stwierdzić, że rolnicza przydatność gleb nie stanowi formalnego ograniczenia dla rozwoju procesów urbanistycznych terenu.

Gleby występujące na obszarze opracowania nie są narażone na zanieczyszczenia. Nie notuje się tu emisji zanieczyszczeń energetycznych i komunikacyjnych. Drogi: wojewódzka i gminna ze względu na małe natężenie ruchu nie są źródłem emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych. Również linia kolejowa nie oddziałuje negatywnie na zasoby glebowe. Niewielka ilość zanieczyszczeń pyłowych może przenikać do gleb z tradycyjnych źródeł ogrzewania jakimi są piece na paliwa stałe (miał węglowy, węgiel, drewno) stosowane w większości zabudowy na obszarze planu. W tej części gminy Trzcianka nie prowadzono badań zanieczyszczenia gleb.

Szata roślinna obszaru opracowania jest oboga i wykazuje cechy charakterystyczne dla terenów rolniczych. Dominują agrocenozy pól uprawnych. Na przeważającej części obszaru

prowadzona jest działalność rolnicza w zakresie uprawy ziemi. Zieleń wysoka jest uboga. Stanowią ją enklawa lasu oraz głównie zadrzewienia przydrożne i śródpolne. Niewielki kompleks leśny znajduje się w północnej części obszaru. Na siedlisku lasu mieszanego świeżego wykształcił się drzewostan z przewagą drzew liściastych średnich klas wiekowych. W zachodniej części obszaru znajduje się teren gęstych zadrzewień stanowiących pozostałość zespołu parkowego. Uwagę zwraca też pas roślinności wzdłuż linii kolejowej we wschodniej części obszaru, a także pasy roślinności wysokiej (wierzby, topole, jesiony, olchy) wzdłuż rowów melioracyjnych na terenie użytków zielonych..

Należy zauważyć, że zmiana przeznaczenia terenu lasu na cele nieleśne wymaga uzyskania stosownej zgody w procedurze sporządzania planu miejscowego. Zieleń znajduje się również w obrębie gospodarstw rolnych oraz na terenach zabudowy mieszkaniowej.

Na całym obszarze nie zidentyfikowano siedlisk wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r., poz. 1713). Na terenach użytkowanych rolniczo występują agrocenozy o znikomej wartości ekologicznej. Na niewielkich powierzchniach nieużytkowanych rolniczo w części północnej i zachodniej obszaru występują pospolite, często występujące i rozpowszechnione murawy, które tworzą perz i bylice, o małych walorach przyrodniczych, nie podlegające ochronie.

Pod względem faunistycznym obszar opracowania jest w większości ubogi. Na terenach porośniętych agrocenozami, ze względu na bazę pokarmową, bytują różne gatunki ptaków. Są to gatunki typowe dla odkrytych terenów pól, łąk i nieużytków. Mała ilość lasów i zadrzewień na obszarze sprawia, iż nie jest on miejscem atrakcyjnym dla ornitofauny. Na obszarze nie stwierdzono występowania gniazd ptaków chronionych. Umiarkowanie dogodne warunki w tym zakresie występują w obrębie enklawy leśnej, terenów gęstych zadrzewień przy zabudowie dawnego PGR-u i w zadrzewieniach przy rowach melioracyjnych.

Bogata ornitofauna występuje na terenie podmokłych łąk w dolinie Noteci w odległości około 7 km od obszaru. Ze względu na taką odległość ptaki gniazdujące w dolinie raczej nie korzystają z bazy pokarmowej na polach znajdujących się na obszarze opracowania. Dotychczas nie prowadzono szczegółowych badań inwentaryzacji fauny w tym rejonie, dlatego nie można wykluczyć obecności populacji chronionych gatunków ptaków. Oczywiście ze względu na pospolite występowanie niektórych gatunków zwierząt, na przykład chronionych gatunków ptaków, nie można wykluczyć ich obecności na obszarze opracowania planu. W tym rejonie stwierdzono występowanie miejsc lęgowych takich gatunków ptaków chronionych jak: żuraw, bielik, bocian biały. Latem na obszarze bogaty jest świat owadów. Powszechne są motyle, chrząszcze i uciążliwe dla człowieka muchówki. W strefie ekotonowej pole-las oraz wzdłuż pasów zadrzewień występują nietoperze, więc nie

można wykluczyć ich obecności na analizowanym terenie. W rejonie niewielkich okresowych oczek wodnych znajdujących się w środkowej części obszaru nie można wykluczyć obecności płazów. Nie zidentyfikowano jednak ich obecności podczas wizji terenowej.

Tereny w rejonie wsi Siedlisko znajdują się w niedalekim sąsiedztwie obszaru ważnego dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji - Dolina Noteci. Jest to jedno z najważniejszych w zachodniej Polsce miejsc gniazdowania ptaków wodno-błotnych. W obrębie województwa wielkopolskiego gniazduje m.in. bąk (13 par), bocian biały (150 – 160 par), łąbędź niemy (45 – 60 par), gęgawa (20 – 25 par), błotniak stawowy (13 par), błotniak łąkowy (9 – 10 par), derkacz (ok. 180 – 200 samców), żuraw (66 – 70 par), kulik wielki (27 par), rycyk (około 20 par). Obszar ten stanowi także żerowisko bielików (3 – 4 pary), orlików krzykliwych (1 – 2 par), kani rudych (1 – 2 par) i trzmiełojadów (2 – 3 pary) gniazdujących poza doliną. Jest to jedna z najważniejszych w Polsce tras migracyjnych ptaków. W czasie wędrówek na wielkopolskim odcinku doliny Noteci gromadzi się do około 250 bocianów białych, 1000 łąbędzi niemych, 100 – 150 łąbędzi czarnodziobych, 300 – 400 łąbędzi krzykliwych, 15 000 – 20 000 gęsi zbożowych i białoczelnych, 2500 świstunów, 50 bielików, 4000 żurawi, 3500 łysek, 10 000 czajek.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w południowo-zachodniej części niewielkiej przestrzeni „wyspy” w sieci korytarzy ekologicznych. Na obszarze Polski jedynym kompleksowym system korytarzy ekologicznych posiadającym podstawy naukowe jest sieć korytarzy migracji dużych ssaków wyznaczona przez ZBSPAN w Białowieży. Obszar objęty opracowaniem znajduje się w rejonie bardzo ważnego dla przemieszczania się zwierząt styku dwóch głównych korytarzy: Korytarza Północnego (KPn) i Korytarza Północno-Centralnego (KPnC). Korytarz Północny (KPn) łączy Puszcę Augustowską, Knyszyńską i Białowieską z doliną Biebrzy, Puszcą Romincką, Borecką, Piską, lasami Napiwodzko-Ramuckimi i Pojezierzem Iławskim. Następnie biegnie przez dolinę Wisły do Borów Tucholskich, Pojezierza Kaszubskiego, Puszczy Koszalińskiej, Goleniowskiej i Wkrzańskiej. Przechodząc przez Lasy Krajeńskie i Wałeckie, łączy się także z Lasami Drawskimi, a następnie dochodzi przez Puszcę Gorzowską do Cedyńskiego Parku Krajobrazowego. Korytarz Północno-Centralny (KPnC) rozpoczyna się w Puszczy Białowieskiej, przechodzi przez Lasy Mielnickie, dolinę Bugu, Puszcę Białą, gdzie rozdziela się na dwa główne odgałęzienia. Jedno prowadzi do Lasów Włocławskich poprzez Puszcę Kurpiowską i Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy, a drugie dochodzi do Lasów Włocławskich poprzez Puszcę Kampinoską i dolinę Wisły, skąd przez Puszcę Bydgoską, Lasy Sarbskie, Puszcę Notecką i Lasy Lubuskie idzie do Parku Narodowego Ujście Warty.

W ujęciu szczegółowym obszar objęty analizą znajduje się na kontakcie z korytarzem ekologicznym GKPN-25 Puszcza Drawska. Korytarz ten zapewnia łączność ekologiczną Doliny Noteci z Puszcą Goleniowską i Puszcą Gorzowską. Lokalizację obszaru opracowania na tle sieci korytarzy ekologicznych ilustruje poniższa rycina.

Rys. 7 Obszar opracowania na tle sieci korytarze ekologicznych (mapa.korytarze.pl)

Ze względu na położenie obszaru w rejonie węzłowym korytarzy ekologicznych, szczególnie ważne jest zapewnienie takiego zagospodarowania obszaru, które nie spowoduje negatywnych oddziaływań na drożność korytarzy ekologicznych.

Pod względem hydrograficznym obszar opracowania jest położony w całości w dorzeczu Noteci, która płynie w odległości około 8,5 km na południe. W obrębie opracowania występują niewielkie powierzchniowe elementy sieci hydrograficznej. Są to odcinki rowów melioracyjnych. Obszar objęty opracowaniem jest częściowo zmeliorowany. Na obszarze (w jego środkowej części) znajduje się pięć nieregularnie rozmieszczonych niewielkich oczek wodnych okresowo wypełnionych wodą.

Obszar opracowania jest zbudowany na powierzchni z osadów piaszczystych, gliniasto-piaszczystych i piaszczysto-humusowych odznaczających się średnimi i dobrymi warunkami infiltracji wód. W tym kontekście dla ewentualnej nowej zabudowy optymalnym rozwiązaniem w zakresie gospodarki ściekowej byłoby zapewnienie odprowadzania ścieków do kanalizacji sanitarnej.

Analizowany obszar znajduje się w przeważającej części w granicach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych PLRW60002118877 Noteć od Kanału Romanowskiego do Bukówki. Jest to silnie zmieniona część wód, o umiarkowanym stanie ekologicznym, zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Uzasadnieniem dla derogacji w stosunku do wymagań dyrektywy wodnej są silne zmiany morfologiczne (regulacje) - renaturyzacja utrudniona z uwagi na długi czas procesu inwestycyjnego pozyskania środków - część wód położona w obszarach Natura 2000. Jedynie niewielki południowo-zachodni skraj obszaru znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych PLRW600018188788 Bukówka do Dzierżanej. Jest to naturalna część wód, o dobrym stanie, niezagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Z tego względu niezasadne jest lokalizowanie na obszarze inwestycji mogących spowodować wzrost zagrożenia dla jakości tych wód, a tym samym spowodować pogorszenie warunków możliwości spełnienia celów środowiskowych. Cele środowiskowe rozumiane są jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów wodnych i od wody zależnych. Celem środowiskowym dla silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych (a taką jest Noteć od Kanału Romanowskiego do Bukówki) jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego.

Rys. 8 Obszar opracowania na tle JCW (*opracowanie własne na podstawie danepubliczne.gov.pl*)

Obszar objęty projektem planu znajduje się poza zasięgiem aglomeracji Trzcianka wyznaczonej Rozporządzeniem 31/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 16 marca 2006 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Trzcianka (Dz. Urz. Woj. Wlkp. Nr 50, poz. 1343 z 12 kwietnia 2006 r.).

Obszar znajduje się w zasięgu jednego tzw. Głównego Zbiornika Wód Podziemnych, podstawą wydzielenia których była „Mapa obszarów głównych wód podziemnych” A. Kleczkowskiego: trzeciorzędowego – subzbiornika Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie (GZWP nr 127). Zbiornik ten należy do bardzo zasobnych (186 tys. m³/dobę), a średnia głębokość ujęć wynosi około 100 m. Z tym właśnie zbiornikiem jest związane zaopatrzenie w wodę w gminie Trzcianka. Ponadto w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania znajdują się dwa kolejne zbiorniki: czwartorzędowy GZWP nr 125 Zbiornik międzymorenowy Wałcz-Piła oraz czwartorzędowy GZWP nr 138 Pradolina Toruń-Eberswalde (Noteć). Z tego względu planowane zagospodarowanie obszaru musi zapewnić ochronę zasobów wodnych zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, w szczególności dla zapewnienia potrzeb wodnych przyszłych pokoleń.

Zagrożenie związane z powodzią na obszarze objętym opracowaniem nie występuje.

Ze względu na dobrą przepuszczalność utworów budujących powierzchnię ziemi nie ma tu zagrożenia lokalnymi podtopieniami.

Wody gruntowe na obszarze opracowania zalegają przeważnie na głębokościach około 2-3 m poniżej powierzchni terenu, tylko w obrębie użytków zielonych w północnej i zachodniej jego części na głębokości 1-2 m p.p.t.. Z tego względu na terenach trwałych użytków zielonych występują ograniczenia dla lokalizacji zabudowy.

Klimat wsi Siedlisko, podobnie jak całego obszaru gminy Trzcianka, należy do typu klimatu pojeziernego Krainy Pomorskiej, na przejściu dzielnic Pomorskiej i Bydgoskiej. Jest to klimat przejściowy między chłodnym i wilgotnym dzielnic Pomorskiej a ciepłym i suchym dzielnic środkowopolskiej. Dane meteorologiczne pochodzą z najbliższej stacji obserwacyjnej położonej w Wałczu. Najchłodniejszym miesiącem jest luty, ze średnią temperaturą $-2,4^{\circ}\text{C}$. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec, ze średnią temperaturą $+17,4^{\circ}\text{C}$. W okolicach Trzcianki obserwuje się łącznie około 50 dni słonecznych. Średnia suma opadów jest niewielka i wynosi 600 mm na rok. Najmniej opadów występuje w lutym, najwięcej w lipcu. W roku przeciętnym najwyższe opady występują w lipcu, a najniższe w lutym i marcu. Największe różnice w sumach opadów w okresie wielolecia przypadają na czerwiec. W miesiącu tym maksymalne wartości opadów są wyższe o ponad 100% od opadu normalnego. W rejonie Siedliska, tak jak i w całej Polsce Zachodniej przeważają wiatry z kierunków zachodnich o średniej prędkości około 2,3 m/s. Na wszystkie wiatry ze składową zachodnią przypada aż ponad połowa wszystkich częstotliwości. Warunki anemometryczne mają znaczenie dla rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń.

Pod względem warunków topoklimatycznych obszar opracowania, ze względu na położenie w obrębie peryferyjnej strefy pojeziernej na kontakcie z dużą doliną rzeczną, odznacza się dobrymi warunkami przewietrzania. Cechuje się bardzo dobrym nasłonecznieniem. Jednocześnie nie ma tu osłon przed silnymi wiatrami. Ze względu na położenie obszaru na wyniesionej wysoczyźnie morenowej nie występują tu w większości warunki sprzyjające do tworzenia się długotrwałych mgieł oraz do gromadzenia się mas zimnego powietrza w okresie zimowym. Należy zaznaczyć, że tego typu zjawiska mogą występować na terenach trwałych użytków zielonych w północnej i zachodniej części obszaru. Obszar nie jest położony w zasięgu oddziaływania zanieczyszczeń transgranicznych. Warto jednak zauważyć, że ze względu na przeważające zachodnie wiatry rodzaj planowanego zainwestowania należy dostosować do istniejącej zabudowy zarówno na obszarze objętym analizą, jak też obszaru zwartej zabudowy wsi Siedlisko oraz innych terenów, w szczególności miasta Trzcianka, które znajduje się w niedalekim sąsiedztwie (około 6 km) na północny-wschód. W kontekście zgłoszonej propozycji lokalizacji budynków inwentarskich, ujętej w projekcie planu, przeznaczonych do hodowli zwierząt w ilości do 60 DJP na terenach RM1-2 należy zauważyć, że znajdują się one (teren RM1) w odległości zalewie około 200 m od szkoły podstawowej w Siedlisku.

Na obszarze opracowania i w jego bezpośrednim otoczeniu nie występują obecnie żadne uciążliwe źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego. Nie ma tu źródeł emisji odorów. Tylko lokalnie występują emisje zapachowe podczas nawożenia pól uprawnych. Około 30 budynków mieszkalnych i zagrodowych znajdujących się na obszarze emituje znikome ilości zanieczyszczeń energetycznych. Uciążliwych emisji nie odnotowano także od zakładu rolnego znajdującego się w zachodnim sąsiedztwie obszaru. Emisje zanieczyszczeń energetycznych uzależnione są od przyjętego w zabudowie systemu zaopatrzenia w ciepło i od zastosowanych paliw. Również zakład „Zobal” nie jest źródłem uciążliwych emisji do powietrza. Źródłem emisji zanieczyszczeń jest natomiast linia kolejowa nr 203 Piła – Krzyż. Jest ona niezelektryfikowana. Natężenie ruchu pociągów jest umiarkowane, a tym samym uciążliwość linii nie jest duża. Emisje spalin z dróg są znikome ze względu na niskie natężenie ruchu pojazdów.

Obszar objęty analizą położony jest w przeważającej części na terenach o bardzo dobrych warunkach akustycznych ze względu na niewystępowanie żadnych uciążliwych źródeł emisji hałasu. Jak wspomniano wyżej w tym rejonie nie występują żadne trasy drogowe o dużym natężeniu ruchu pojazdów ani uciążliwe zakłady przemysłowe. Głównym źródłem emisji hałasu w tym rejonie jest linia kolejowa nr 203 Piła – Krzyż stanowiąca południowo-wschodnią granicę obszaru opracowania. Jest to linia dwutorowa niezelektryfikowana, prowadząca zarówno ruch pasażerski, jak i towarowy. Uciążliwości w zakresie hałasu i drgań dotyczą jednak tylko południowo-wschodniej części obszaru.

Drogi znajdujące się na omawianym obszarze ze względu na małe natężenie ruchu pojazdów nie stanowią uciążliwego źródła emisji hałasu. Mało uciążliwe emisje hałasu okresowo pochodzą od maszyn rolniczych wykonujących zabiegi agrotechniczne na terenach użytków rolnych.

Tereny zabudowy mieszkaniowej, zabudowy zagrodowej i tereny pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży są terenami ochrony akustycznej. Dlatego w projekcie planu należy zapewnić dopuszczalne poziomy hałasu, zgodnie ze stosownym przepisem „odrębnym” - Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży jest to poziom 61 dB w ciągu dnia i 56 dB w nocy (od dróg i linii kolejowych) oraz 50 dB w ciągu dnia i 40 dB w ciągu nocy (od pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu). Dla terenów zabudowy zagrodowej są to odpowiednio poziomy: 65 dB, 56 dB, 55 dB, 45 dB.

Dla terenów zabudowy usługowej lub produkcyjnej nie określa się dopuszczalnych poziomów hałasu.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się poza granicami obszarów objętymi formami ochrony przyrody określonych ustawą z dnia 16 października 2004 r. o ochronie przyrody.

W bliskim sąsiedztwie znajduje się jednak kilka obszarów prawnie chronionych.

W odległości około 3,7 km na północny-zachód znajduje się obszar chronionego krajobrazu „Puszcza nad Drawą”. Obszar obejmuje rozległy kompleks leśny. Z uwagi na znaczną odległość planowane zagospodarowanie obszaru opracowania nie wykazuje związków z celami ochrony obszaru chronionego krajobrazu.

Rys. 9 Obszar opracowania na tle obszaru chronionego krajobrazu Puszca nad Drawą (*geoserwis.gdos.pl*)

W odległości około 7,5 km na południe i około 10 km na wschód od analizowanego terenu znajdują się dwa obszary Natura 2000. Ich zasięg przestrzenny w rejonie tej części gminy Trzcianka jest identyczny.

Obszar specjalnej ochrony ptaków Nadnoteckie Łęgi PLB300003 obejmuje część doliny Noteci między miejscowością Wieleń a ujściem Gwdy. Pokrywają go łąki zalewowe, torfowiska niskie, pośród których występują kanały i rowy odwadniające, niegdysiejsze koryta rzeczne oraz wypełnione wodą doły potorfowe. Część terenu jest porośnięta krzewami i drzewami. Łąki są intensywnie użytkowane. Jest to ostoja ptasia o randze europejskiej E 33. Występują co najmniej 23 gatunki ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG, 7-9 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C3 i C6) podróżniczka (PCK) i kulika wielkiego (PCK); w stosunkowo wysokiej liczebności (C7) występują bąk (PCK), bocian biały, dziwonka i

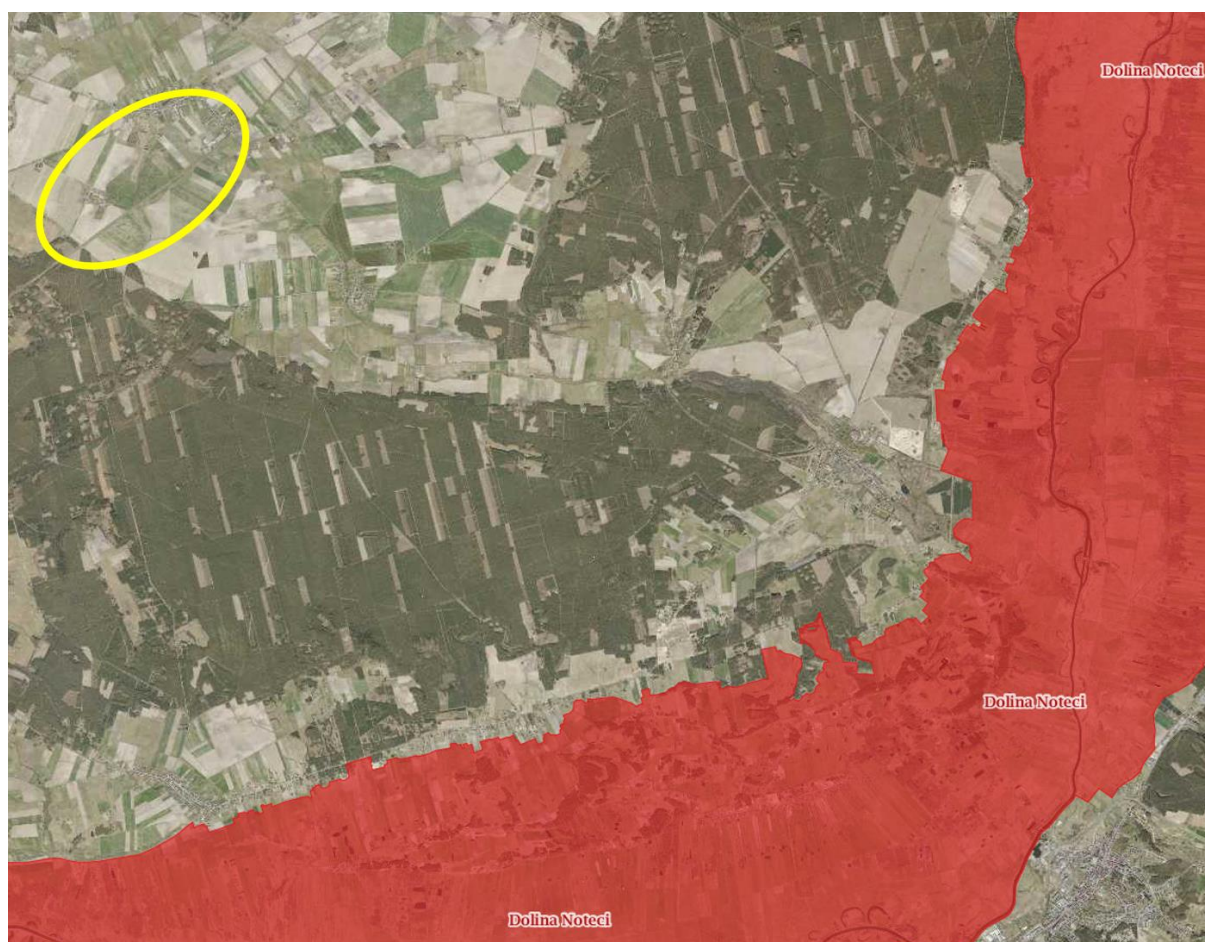
derkacz. W okresie wędrówkowym gęś zbożowa występuje w koncentracjach <3000 osobników (C7). Jedno z nielicznych w Polsce (istniejące do 1951) stanowisko kaldezi dziewięciornikowatej *Caldesia parnassifolia*.

Rys. 10 Obszar opracowania na tle obszaru Natura 2000 Nadnoteckie Łęgi (*geoserwis.gdos.pl*)

Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 Dolina Noteci PLH300004 obejmuje fragment doliny Noteci między miejscowością Wieleń a Bydgoszczą. Obszar jest w dużej części zajęty przez torfowiska niskie, z fragmentami zalewowych łąk i trzcinowisk, z enklawami zakrzewień i zadrzewień. Na zboczach doliny znajdują się płaty muraw kserotermicznych. W okolicach Goraja, Pianówki i Góry oraz Ślesina występują kompleksy buczyn i dąbrów, w tym m. in. siedlisk przyrodniczych: ciepłolubnej dąbrowy i mieszanych lasów zboczowych. Teren przecinają kanały i rowy odwadniające. Liczne są starorzecza i wypełnione wodą doły potorfowe. Miejscami występują rozległe płaty łągów. Łąki są intensywnie użytkowane. Obszar obejmuje bogatą mozaikę siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG (16 rodzajów), z priorytetowymi lasami łągowymi i dobrze zachowanym

kompleksami łąkowymi, choć łącznie zajmują one poniżej 20% powierzchni obszaru. Notowano tu też 8 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Ostoja jest też ważnym korytarzem ekologicznym o randze międzynarodowej. Dla Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk Dolina Noteci obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Noteci PLH300004 (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2014 r., poz. 2924 ze zm.).

Rys. 11 Obszar opracowania na tle obszaru Natura 2000 Dolina Noteci (*geoserwis.gdos.pl*)

Ochrona obszarów Natura 2000 wymaga, aby wszelka działalność nie prowadziła do zagrożeń dla ptaków i siedlisk ich bytowania oraz do degradacji chronionych siedlisk przyrodniczych oraz do pogarszania warunków bytowania chronionych gatunków roślin i zwierząt. Zagospodarowanie obszaru opracowania nie wykazują związków z celami ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Noteci.

Na analizowanym obszarze i w jego bezpośrednim sąsiedztwie nie występują inne formy ochrony przyrody, m.in. rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, użytki ekologiczne, pomniki przyrody.

Na obszarze nie znajdują się żadne obiekty wpisane do rejestru zabytków. W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru, już poza jego granicami, znajduje się zespół dworsko-parkowo-folwarczny, na który składają się: dwór, budynek folwarczny i park, które są wpisane do gminnej ewidencji zabytków. Na obszarze opracowania znajduje się część dawnego parku, który obecnie stanowi teren zadrzewiony z zatartym układem przestrzennym. Ponadto w obrębie zespołu znajdują się 3 domy murowane także wpisane do gminnej ewidencji zabytków (nr 76, 79, 80). Obszar leży w zasięgu strefy ochrony lub obserwacji stanowisk archeologicznych – zespołu kilku stanowisk archeologicznych. Ochrona stanowisk nieposiadających ekspozycji terenowej polega na ich dostępności na cele inwestycyjne pod warunkiem uprzedniego przeprowadzenia wykopaliskowych badań archeologicznych, albo prowadzenia wszelkich prac ziemnych, wchodzących w skład inwestycji, pod nadzorem archeologicznym. Zasady ochrony określają przepisy odrębne.

Pozostawienie obszaru opracowania w dotychczasowym użytkowaniu, w przeważającej części jako użytkowanego rolniczego, w minimalnym stopniu zabudowanego, nie prowadziłyby do powstawania nowych zagrożeń środowiska ani do potęgowania istniejących procesów. Dalsze rolnicze użytkowanie gruntów, ze stosowaniem racjonalnych ilości nawozów i środków ochrony roślin, nie prowadziłyby do nasilania wpływów zanieczyszczeń z wodami podziemnymi lub opadowymi, w kierunku Noteci. Stosowanie nawożenia pól gnojowicą powodowałyby lokalne i okresowe uciążliwości złowne i nie prowadziłyby do konfliktów społecznych. Poza zakładem „Zobal” nie ma tu żadnych zakładów produkcyjnych.

Brak planu miejscowego i zagospodarowanie obszaru w oparciu o doraźne decyzje administracyjne mogłyby prowadzić do zaburzeń ładu przestrzennego i prowadzenia działalności zagrażającej walorom i zasobom okolicznych terenów. Dlatego niezbędne jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla całego obszaru. Oprócz zagrożeń dla jakości życia i zdrowia mieszkańców (także uczniów pobliskiej szkoły) oraz degradacji walorów krajobrazowych, różnorodności biologicznej i zieleni, mogłyby wystąpić zagrożenia dla jakości wód podziemnych i pośrednio powierzchniowych krajobrazu, korytarzy ekologicznych oraz powierzchni ziemi.

Brak działań w zakresie gospodarki ściekowej (kanalizacji sanitarnej) na obszarze opracowania, w przypadku realizacji nowych inwestycji budowlanych, skutkowałyby potencjalnym nasileniem zagrożeń dla jakości wód podziemnych i powierzchniowych (pośrednio Noteci). Nieuporządkowana gospodarka ściekowa mogłaby stwarzać zagrożenia jakości wód poprzez niekontrolowane migracje zanieczyszczeń z obiektów zabudowy, które gospodarkę ściekową miałyby rozwiązana w oparciu o nieszczelne zbiorniki bezodpływowe. Lokalizacja inwestycji produkcyjnych stwarzałyby bardzo duże zagrożenie dla jakości zasobów wodnych udokumentowanych jako tzw. Główne Zbiorniki Wód Podziemnych.

Ocena walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru opracowania i jego najbliższego otoczenia wskazuje, że teren położony na południowo-zachodnim skraju zwartej zabudowy wsi Siedlisko, w otoczeniu obszarów użytkowanych rolniczo, w sąsiedztwie korytarza ekologicznego, nie jest predysponowany do zabudowy. Podstawową formą użytkowania obszaru powinny być w dalszym ciągu użytki rolne, głównie grunty orne, a w środkowo-zachodniej części trwałe użytki zielone. Obecny stan, ze względu na istniejącą zabudowę zagrodową, mieszkaniową i produkcyjną nie zagraża ładowi przestrzennemu, gdyż zachowane jest strefowanie funkcji, a forma budynków, intensywność zabudowy, jej kubatura i powierzchnia, są niewielkie w stosunku do powierzchni obszaru.

V. PROBLEMY ORAZ CELE OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Obszar objęty projektem planu w zdecydowanej większości znajduje się na terenie rolniczym (grunty rolne), częściowo obejmuje tereny łąk, zabudowę mieszkaniową, zagrodową i usług oraz produkcji. Ponadto znajdują tu się odcinki sieci melioracyjnej, stanowiska archeologiczne, teren lasu. Wieś Siedlisko, zgodnie z systematyką jednostek osadniczych pod kątem wzrostu i rozwoju jakościowego, to ośrodek nie dynamicznego (jak większość wsi), a umiarkowanego rozwoju, gdzie funkcją wiodącą jest rolnictwo, turystyka, rekreacja, a funkcją uzupełniającą agroturystyka. Ważną dziedziną towarzyszącą rozwojowi rolnictwa w gminie Trzcianka powinna być przedsiębiorczość okołorolna i obsługa rolnictwa. Należy wspierać i ułatwiać rozwój już istniejących oraz powstawanie nowych rolno - spożywczych zakładów przetwórczych, które współpracować będą z producentami żywności. Szczególnie wskazany jest rozwój małych i średnich wytwórni (np. masarnie, ubojnie, kwaszarnie, kaszarnie, gorzelnie) oraz różnych form przechowalnictwa (punkty skupu, suszarnie, chłodnie, konfekcjonowanie), przy uprzednim sporządzeniu szczegółowych analiz skutków wpływu ich realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe, krajobrazowe i społeczne. Zgodnie z polityką przestrzenną gminy Trzcianka należy ograniczać lokalizację obiektów działalności gospodarczej, znacząco oddziałujących na środowisko, dla których jest wymagane obligatoryjnie sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko. W obrębie zasięgów obszarów rozwojowych wsi o wysokich walorach krajobrazowych nie należy lokalizować wielkokubaturowych obiektów gospodarczych (produkcyjnych, składowych i inwentarskich).

Planowana zabudowa i zagospodarowanie terenów muszą być zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju i wymaganiami ładu przestrzennego. Muszą także uwzględnić cele ochrony obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Nadnoteckie Łęgi PLB300003.

Jak wspomniano wcześniej warunki środowiska abiotycznego, w tym hipsometryczne oraz litologiczno-gruntowe obszaru nie stanowią w większości, poza częścią obszaru na której występują piaski humusowe z płytkim poziomem wód gruntowych, bariery dla zabudowy i

zagospodarowania terenu. Budujące powierzchnię obszaru lodowcowe mineralne osady gliniasto-piaszczyste posiadają średnie i dobre właściwości infiltracyjne. Są to osady zwarte lub luźne o korzystnych dla zabudowy warunkach geologiczno-gruntowych. Pewne ograniczenie stanowi występowanie jednej enklawy gleb III klasy bonitacyjnej, które podlegają ochronie przed zmianą przeznaczenia na cele nierolnicze. Natomiast analiza wykazała, że obszar objęty opracowaniem cechuje się dużą wrażliwością na zmiany stanu środowiska. W szczególności w projekcie planu zapewniono ochronę zasobów wodnych w udokumentowanym Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju m.in. dla potrzeb przyszłych pokoleń.

Z drugiej strony możliwości zagospodarowania obszaru determinują uwarunkowania ekologiczne. Mimo, iż obszar objęty analizą położony jest poza system obszarów prawnie chronionych, to planowane zagospodarowanie uwzględnia konieczność zachowania drożności systemu korytarzy ekologicznych oraz nie może prowadzić do kolizji z celami ochrony sąsiednich obszarów Natura 2000, nie może prowadzić do powstania zagrożeń dla ptaków i siedlisk ich bytowania, do degradacji chronionych siedlisk przyrodniczych oraz do pogarszania warunków bytowania chronionych gatunków roślin i zwierząt. Nie może również naruszyć integralności obszarów Natura 2000.

Przeprowadzona analiza wykazała, że planowane zmiany zagospodarowania obszaru, polegające przede wszystkim na przeznaczeniu większości obszaru pod tereny rolnicze, z dość dużym udziałem terenów lokalizacji farm fotowoltaicznych oraz niewielkim dopuszczeniem różnych form zabudowy (mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, wielorodzinnej, zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych) nie naruszają ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Trzcianka.

W celu minimalizacji ewentualnych negatywnych oddziaływań, projekt planu zawiera szereg ustaleń proekologicznych. Ustalenia projektu dokumentu precyzyjnie wyznaczają linie rozgraniczające dróg, wskaźniki intensywności zabudowy, rodzaj i maksymalną wysokość budynków, geometrię dachów, udziały procentowe powierzchni biologicznie czynnej i zasady obsługi komunikacyjnej oraz zaopatrzenia w media infrastruktury technicznej. Dla terenów z zabudową mieszkaniową, dla terenów zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RM), dla terenu zieleni urządzonej (ZP) zapewniono dopuszczalne poziomy hałasu.

Projekt planu dla terenów przeznaczonych pod zabudowę przewiduje zachowanie co najmniej od 15% do 25% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnej. Zabezpiecza to udział terenów nieutwardzonych - aktywnych przyrodniczo.

Warto podkreślić, że na całym obszarze objętym projektem planu ustalono zakaz lokalizowania przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (dopuszczenie przedsięwzięć potencjalnie znacząco oddziałujących na

środowisko, w rozumieniu przepisów o środowisku, wyłącznie na terenach P/U i PE) z wyłączeniem inwestycji celu publicznego. Zabezpieczy to obszar przed możliwością lokalizacji inwestycji mogących pogorszyć stan środowiska bądź w sposób istotny wpływać negatywnie na jakość życia oraz zdrowie mieszkańców.

Projekt planu przewiduje dla zabudowy zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła, poprzez stosowanie paliw płynnych, gazowych i stałych, charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisji, spełniające wymagania ochrony środowiska wynikające z przepisów odrębnych albo wykorzystanie alternatywnych źródeł energii. Takie ustalenia dopuszczają pewną dowolność, lecz są poprawne z punktu widzenia ochrony środowiska, zwłaszcza ochrony powietrza i gwarantują nie pogarszanie się jego jakości.

W zakresie problemu zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych, projekt planu nakazuje zbiorowe odprowadzenie ścieków komunalnych do gminnej oczyszczalni ścieków – poprzez istniejące i projektowane sieci kanalizacji sanitarnej. W przypadku braku warunków przyłączenia do działki sieci kanalizacji sanitarnej, dopuszczone są inne postępowania zgodnie z przepisami odrębnymi. Takie rozwiązania należy uznać za racjonalne, chroniące w wystarczającym stopniu zasoby wodne i minimalizujące zagrożenia dla ich jakości.

Mimo położenia obszaru projektu planu w dalszym sąsiedztwie obszarów Natura 2000 (około 7,5 km) projekt planu prewencyjnie ustala niewielki przestrzenny i inwestycyjny zakres nowej zabudowy, dzięki czemu nie przewiduje się znaczących negatywnych oddziaływań na cele i przedmioty ochrony obszarów chronionych na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Realizacja ustaleń projektu planu nie pozostaje w sprzeczności z celami ochrony środowiska ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnymi z punktu widzenia projektu planu. Z tego względu nie występuje potrzeba wprowadzenia monitoringu wpływu utrwalanych i wprowadzonych funkcji na przedmioty ochrony tych obszarów.

Cele ochrony przyrody określa ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Są to m.in.: utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, zachowanie różnorodności biologicznej, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony, ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach, oraz zadrzewień, utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody. Ze względu na specyfikę obszaru opracowania, jego położenie poza obszarami form ochrony przyrody, planowaną małą intensywność zabudowy i brak występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz siedlisk przyrodniczych na terenach przeznaczonych pod zabudowę, cele ochrony przyrody w projekcie planu realizowane są poprzez: zapewnienie wskaźników

powierzchni biologicznie czynnej, kształtowanie zieleni, zapewnienie racjonalnych wskaźników intensywności zabudowy, unieszkodliwianie ścieków komunalnych, nakazanie stosowania niskoemisyjnych systemów zaopatrzenia w energię ciepłą.

W ujęciu szczegółowym planowane zmiany zagospodarowania dotyczące możliwości wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, wielorodzinnej, zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych, na teren dotychczas w małym stopniu zainwestowany, wymagały wyznaczenia w projekcie planu linii rozgraniczających tereny o różnych sposobach zagospodarowania, nieprzekraczalnych linii zabudowy, kształtowania walorów krajobrazowych, zapewnienia ochrony powierzchni ziemi, powietrza i wód podziemnych. Projekt planu poprzez racjonalne parametry urbanistyczne i adekwatne do planowanych funkcji (przeznaczeń) zasady zagospodarowania poszczególnych terenów, minimalizuje zagrożenia, nie stwarza nowych problemów środowiskowych i jest zgodny z celami ochrony środowiska i ochrony przyrody.

VI. OCENA PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO MOŻLIWOŚCI I SPOSOBY ICH OGRANICZANIA, ZAPOBIEGANIA LUB KOMPENSACJI ORAZ MOŻLIWE ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Ustalenie zasad zagospodarowania terenów w stosunku do stanu obecnego, zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dotyczą głównie możliwości realizacji zabudowy oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, a także ukształtowania optymalnego systemu drogowego.

Podstawą określenia potencjalnych zagrożeń i konfliktów, jakie może spowodować realizacja projektu planu była wnikliwa ocena dokonana podczas wizji terenowej, analiza dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania obszaru wraz z jego otoczeniem oraz analiza uwarunkowań ekofizjograficznych wykonana na podstawie sporządzonej wcześniej dokumentacji ekofizjograficznej.

Przedmiotem oceny były następujące elementy środowiska: różnorodność biologiczna, ludzie, zwierzęta, rośliny, woda, powietrze, powierzchnia ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki i dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy. Oceniono również wpływ na obszary Natura 2000, w tym chronione siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki roślin i zwierząt.

W ocenie zastosowano trzy stopnie zagrożenia, jakie mogą wyrzucić proponowane zmiany przeznaczenia terenów na poszczególne komponenty środowiska: mały (1), średni (2) i znaczący (3). W wyniku realizacji projektu planu może też nastąpić poprawa warunków

Symbole terenów	Elementy środowiska												
	Natura 2000	Różnorodność biologiczna	Ludzie	Zwierzęta	Rośliny	Woda	Powietrze	Powierzchnia ziemi	Krajobraz	Klimat	Zasoby naturalne	Zabytki	Dobra materialne
KDD1-2	0	0	0	0	0	1	1	1	0	0	0	0	0
KDW1-9	0	1	0	1	1	1	1	1	0	0	1	0	0

Analizując zanotowane w tabeli wyniki przeprowadzonej oceny wpływu realizacji projektu planu na poszczególne komponenty środowiska należy stwierdzić, że planowane zmiany przeznaczenia terenów na obszarze objętym projektem planu spowodują stosunkowo niewielką ingerencję w środowisko. Należy stwierdzić, że projekt planu zmieni w małym stopniu dotychczasową strukturę funkcjonalno-przestrzenną obszaru i jego otoczenia.

Z przeprowadzonej oceny wynika, że planowane zmiany będą mieć wpływ, w różnym zakresie, na część komponentów środowiska, lecz nie będzie to oddziaływanie negatywne znaczące. Nastąpi co najwyżej negatywne oddziaływanie w stopniu małym lub średnim, w stosunku do kilku elementów środowiska na niektórych terenach. Nie zidentyfikowano oddziaływania na obszary Natura 2000, klimat, zabytki i dobra materialne. W odniesieniu do ludzi na niektórych terenach prognozuje się poprawę stanu.

Mimo położenia obszaru objętego projektem planu w niedalekim sąsiedztwie obszarów **Natura 2000**, nie stwierdzono negatywnego oddziaływania na cele i przedmioty ochrony tych obszarów. Obszar opracowania znajduje się w odległości około 7,5 km od obszaru specjalnej ochrony ptaków Nadnoteckie Łęgi PLB300003. Program nowego zainwestowania i nowej zabudowy jest umiarkowany i mało agresywny w stosunku do otoczenia. Analiza standardowego formularza danych dla tego obszaru nie wskazuje, aby realizacja ustaleń projektu planu mogła wywołać zagrożenia dla przedmiotów ochrony tego obszaru. Podobnie w odniesieniu do pokrywającego się przestrzennie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Dolina Noteci PLH300004, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań, gdyż chronione siedliska oraz miejsca występowania chronionych gatunków są znacznie oddalone od obszaru projektu planu. Realizacja projektu planu nie spowoduje powstania zagrożeń, o których jest mowa w planie zadań ochronnych dla tego obszaru ustanowionym w 2014 r. Nawet planowane inwestycje w zakresie lokalizacji farm fotowoltaicznych na terenach PE nie będą negatywnie oddziaływać na cele i przedmioty ochrony obu obszarów Natura 2000.

Zachowanie większości obszaru jako użytków rolnych i umiarkowany program planowanego zainwestowania nie spowoduje naruszenia spójności i integralności obszarów Natura 2000. Powiązania między obszarami Natura 2000 w tym rejonie przebiegają terenami doliny Noteci.

Planowane zmiany zagospodarowania na obszarze objętym projektem planu nie spowodują istotnych negatywnych zmian **różnorodności biologicznej**. Planowane wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, wielorodzinnej, zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych, spowoduje pewien ubytek powierzchni aktywnej przyrodniczo. Świadczy o tym analiza wyznaczonych nieprzekraczalnych linii zabudowy wskazująca na oszczędne korzystanie z terenu, a także ustalone wskaźniki maksymalnej intensywności zabudowy: 0,7 na terenach MN, MNu, MW; 0,5 na terenach RM; 1,2 na terenach P/U; 0,85 na terenach PE; 0,9 na terenach KK. Kształtowaniu różnorodności biologicznej sprzyjać będą ustalone wskaźniki minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na poziomie od 15% (na terenach MW, P/U, PE) do 80% (na terenach ZP i Z). W dalszym ciągu przeważająca część obszaru projektu planu zostanie użytymi rolnymi.

Wprowadzenie nowej zabudowy różnego przeznaczenia oraz budowa nowych dróg spowoduje negatywne oddziaływania, jednak co najwyżej głównie w małym stopniu na terenach MN, MNu, RM, P/U, PE. Realizacja nowej zabudowy odbędzie się kosztem powierzchni aktywnych przyrodniczo, lecz nie będą to znaczne powierzchnie.

Pozytywnym ustaleniem jest wyznaczenie terenów zieleni: lasów ZL, zieleni urządzonej - parku ZP, zieleni Z, dzięki czemu ochronie będzie podlegać istniejąca tam zieleń kształtująca różnorodność biologiczną. Projekt planu ustala kształtowanie terenów zieleni poprzez ustalenie wymaganych wskaźników powierzchni biologicznie czynnej i wskaźników intensywności zabudowy na terenach przeznaczonych pod zabudowę. Ustalenie te w powiązaniu z użytkami rolnymi w otoczeniu, poprawią warunki różnorodności biologicznej. Przewidywane zmiany będą miały charakter lokalny, będą bezpośrednie, skumulowane, długoterminowe i stałe.

Planowane zmiany zagospodarowania terenów na analizowanym obszarze nie spowodują istotnych zmian oddziaływania na **ludzi**. Wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN7), jednorodzinnej z usługami (MNu1, MNu2, MNu3), zagrodowej (RM1-2) i adaptacja wielorodzinnej stworzy możliwości zamieszkania przez co najmniej kilkadziesiąt rodzin na atrakcyjnym do zamieszkania terenie. Należy jednak zauważyć, że nowa zabudowa mieszkaniowa znajdować się będzie w oddaleniu od źródeł emisji zanieczyszczeń, w tym spalin i hałasu. Wprowadzenie nowych terenów obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej (P/U) pozwoli na stworzenie nowego zakresu usług dla mieszkańców wsi Siedlisko oraz możliwość stworzenia nowych miejsc pracy, co podniesie jakość życia.

Natomiast zaprojektowanie terenów farm fotowoltaicznych w większości w znacznej odległości od terenów z funkcją mieszkaniową (za wyjątkiem terenu MN7) nie spowoduje zagrożeń dla jakości życia ludzi.

Wyznaczenie dwóch niewielkich powierzchniowo terenów zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RM1, RM2) z dopuszczeniem lokalizacji budynków inwentarskich i hodowli w ograniczonym zakresie, wzdłuż drogi gminnej pozwoli na prowadzenie działalności hodowlanej przynoszącej niewątpliwy dochód właścicielom i w niewielkim stopniu negatywnie oddziałującej na mieszkańców okolicznych posesji. Warto zaznaczyć, że obiekty dopuszczonej działalności hodowlanej będą tylko w części wschodniej znajdować się blisko od terenów istniejącej zabudowy przeznaczonej na stały pobyt ludzi. Z tego względu negatywne oddziaływanie działalności hodowlanej związanej z emisjami odorów i hałasu może być odczuwane na terenach MN1 i MNu2, lecz nie będzie znacząco negatywne.

Projekt planu zachowując przestrzenne strefowanie funkcji: produkcyjnych, usługowych, farm fotowoltaicznych, zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej, minimalizuje ewentualne negatywne oddziaływania na jakość życia i zdrowie mieszkańców wsi Siedlisko. W dużej części zostały zachowane tereny rolnicze, tereny lasów i innych form zieleni.

Tereny zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i rekreacyjno-wypoczynkowej są terenami ochrony akustycznej. Projekt planu dla tego typu terenów (MN, MNu, MW, RM, ZP) ustala zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu - jak dla terenów o danym przeznaczeniu o wartościach wskazanych w przepisie odrębnym - Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Przewidywane zmiany będą bezpośrednie, długoterminowe i stałe.

Realizacja projektu planu nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na **zwierzęta**. Realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, wielorodzinnej, zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych, odbędzie się kosztem części powierzchni aktywnej przyrodniczo. Ze względu, iż są to tereny już częściowo zainwestowane, położone w otoczeniu użytków rolnych i innych terenów zieleni stanowiących powierzchnie aktywne przyrodniczo, nastąpią negatywne zmiany dla bytowania zwierząt, jednak co najwyżej w stopniu małym lub ewentualnie średnim. Zwiększy się powierzchnia przeznaczona pod zabudowę i udział powierzchni utwardzonych w porównaniu ze stanem istniejącym. Powstaną nowe ogrodzenia głównie na terenach P/U, PE, RM, MNu, które utrudnią przemieszczanie się fauny lądowej.

Nieznacznie zmieni się skład gatunkowy fauny, gdyż na obszarze występują gatunki zwierząt charakterystyczne dla terenów zurbanizowanych.

Projekt planu nie spowoduje żadnych zagrożeń dla ptaków chronionych. Na terenie planu i w bezpośredniej jego okolicy nie zinwentaryzowano ich gniazd. Na terenach porośniętych agrocenozami, ze względu na bazę pokarmową, bytują różne gatunki ptaków. Są to gatunki typowe dla odkrytych terenów pól, łąk i nieużytków. Mała ilość zadrzewień na obszarze sprawia, iż nie jest on miejscem atrakcyjnym dla ornitofauny. Ze względu na niewielką skalę nowych inwestycji budowlanych nie spowoduje także istotnych negatywnych oddziaływań na płazy, gady i nietoperze. Zmiany w odniesieniu do fauny będą miały charakter lokalny, będą bezpośrednie i długoterminowe.

Negatywne oddziaływania na **rośliny** wynikać będą z możliwości realizacji nowej zabudowy głównie na terenach P/U, PE, RM, MNu, MN. Niekorzystne zmiany w tym zakresie wiązać będą się z ograniczeniem powierzchni aktywnej przyrodniczo na terenach przeznaczonych pod zabudowę.

Projekt planu ustala minimalny odsetek powierzchni biologicznie czynnej na poziomie od 15% do 25%, tylko na terenach zieleni ustalono wyższe wskaźniki. Powstanie nowej zabudowy nie spowoduje istotnej wielkoskalowej zmiany charakteru roślinności. W dalszym ciągu przeważająca część obszaru projektu planu zostanie użytkami rolnymi. Ograniczona zostanie jedynie powierzchnia użytków rolnych na powierzchni łącznie około 30-40 hektarów.

Nie nastąpi ubytek cennych przyrodniczo siedlisk, w szczególności siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty. Zasoby zieleni mogą zostać wzbogacone poprzez nowe nasadzenia, zarówno na terenach przeznaczonych pod zabudowę, jak na obrzeżach dróg. Zachowana zostanie zieleń, zwłaszcza cenna zieleń wysoka na terenie ZP.

Warto zaznaczyć, że nie ma potrzeby zalecania szczególnych działań kompensacyjnych, gdyż planowane zmiany nie są znaczne. Zmiany te będą miały charakter lokalny, będą bezpośrednie, skumulowane, długoterminowe i stałe.

Planowane zmiany zagospodarowania obszaru nie powinny spowodować powstania negatywnych oddziaływań na **wodę**. Planowana realizacja nowej zabudowy emitującej ścieki głównie na terenach MN, MNu, P/U i RM spowoduje wzrost ilości wytwarzanych ścieków komunalnych. Projekt planu nakazuje zbiorowe odprowadzenie ścieków komunalnych – do gminnej oczyszczalni ścieków – poprzez istniejące i projektowane sieci kanalizacji sanitarnej, co jest optymalne z punktu widzenia ochrony wód. Dopuszczono jednak możliwość innego postępowania ze ściekami, zgodnie z przepisami odrębnymi, w przypadku braku warunków przyłączenia do działki sieci kanalizacji sanitarnej.

Powstanie nowych terenów zabudowanych i utwardzonych spowoduje ograniczenie możliwości infiltracji wód opadowych i roztopowych, a tym samym przyspieszony skoncentrowany odpływ tych wód, zwłaszcza w czasie ulewnych opadów atmosferycznych i roztopów. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych dróg i parkingów będzie realizowane poprzez zastosowanie systemów zbiorowych – do gminnej sieci kanalizacji deszczowej. Jest to rozwiązanie racjonalne lecz będzie stosowane tylko po budowie kanalizacji deszczowej. Do tego czasu głównym sposobem zagospodarowania wód opadowych i roztopowych będzie infiltracja wód do gruntu, co jest rozwiązaniem korzystnym z punktu widzenia retencji wód. Potencjalnie nie można wykluczyć, w sytuacjach awaryjnych, przedostania się do gruntu i wód podziemnych substancji ropopochodnych z terenów dróg i zabudowy.

Analiza planowanego zainwestowania wskazuje, że nie będzie ono miało wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych na obszarze JCWP, na terenie których znajduje się obszar projektu planu. Znajduje się on w granicach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych PLRW60002118877 Noteć od Kanału Romanowskiego do Bukówki. Jest to silnie zmieniona część wód, o umiarkowanym stanie ekologicznym, zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych. Uzasadnieniem dla derogacji w stosunku do wymagań dyrektywy wodnej są silne zmiany morfologiczne (regulacje) - renaturyzacja utrudniona z uwagi na długi czas procesu inwestycyjnego pozyskania środków - część wód położona w obszarów Natura 2000. Jedynie niewielki południowo-zachodni skraj obszaru znajduje się w granicach jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych PLRW600018188788 Bukówka do Dzierżąnej. Jest to naturalna część wód, o dobrym stanie, niezagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Skanalizowanie terenów istniejącej i planowanej zabudowy (MN, MNu, MW, P/U i RM) oraz dróg (kanalizacja deszczowa) będzie czynnikiem pozytywnym w kontekście osiągnięcia stanu dobrego tej części wód.

Cele środowiskowe dla części wód rozumiane są jako osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód podziemnych, dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, dobrego stanu ekologicznego, dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego wód powierzchniowych, a także zapobieganie ich pogorszeniu, w szczególności w odniesieniu do ekosystemów wodnych i od wody zależnych. Celem środowiskowym dla silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Przewidywane oddziaływania na wodę będą miały charakter lokalny, będą bezpośrednie, skumulowane, długoterminowe i stałe.

Projekt planu zapewnia ochronę zasobów GZWP nr 127.

Prowadzona działalność rolnicza na terenach R nie zmieni oddziaływań na środowisko w porównaniu ze stanem istniejącym. W dalszym ciągu możliwy jest spływ zanieczyszczeń „obszarowych” zawierających substancje zawierające w szczególności azot z nawozów sztucznych i środków ochrony roślin do sieci drenarskiej i ich przenikanie do wód podziemnych.

Budowa sieci kanalizacyjnej na obszarze projektu planu pozwoli na minimalizację zagrożeń dla wód. Ścieki będą odprowadzane systemem kolektorów do oczyszczalni.

Analiza zapisów Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przyjętego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U., poz. 1967) wskazuje, iż realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje migracji do wód nieoczyszczonych ścieków. Planowane rozwiązanie tj. skierowanie do kanalizacji ścieków komunalnych jest optymalnym rozwiązaniem, a ewentualne rozwiązania tymczasowe tj. dopuszczenie tymczasowo szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe, można traktować jako czasowe akceptowalne rozwiązanie. Przewidywane oddziaływania na wodę będą miały charakter lokalny, będą bezpośrednie, skumulowane, długoterminowe i stałe.

Realizacja nowych inwestycji budowlanych na terenach MN, MNu, MW, P/U i RM oraz budowa sieci i urządzeń infrastruktury technicznej oraz kształtowanie układu drogowego spowoduje pewne negatywne oddziaływania na **powietrze i klimat akustyczny**. Zwrócić należy uwagę, że planowane nowe inwestycje budowlane skutkować będą niewielką emisją hałasu oraz emisją pyłów i gazów. Projekt planu wskazuje, że na obszarze projektu planu (za wyjątkiem terenów P/U) nie będzie można lokalizować przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko tj. wpływających negatywnie na jakość powietrza.

Źródłami zanieczyszczeń staną się również emisje energetyczne z istniejących i planowanych budynków na terenach istniejącej zabudowy i przeznaczonych pod zabudowę. Projekt planu ustala zaopatrzenie w energię cieplną z indywidualnych źródeł ciepła, poprzez stosowanie paliw płynnych, gazowych i stałych, charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisji, spełniające wymagania ochrony środowiska wynikające z przepisów odrębnych albo wykorzystanie alternatywnych źródeł energii. Takie rozwiązanie nie jest optymalne, ale spełnia wymogi ochrony powietrza i nie powinno powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Uciążliwości te mogą zaznaczać się tylko lokalnie w czasie sezonu grzewczego. Trzeba zauważyć, że optymalne z punktu widzenia ochrony powietrza byłoby nakazanie zastosowania urządzeń bezemisyjnych lub niskoemisyjnych. Jednak takie rozwiązanie byłoby bardzo kosztowne, gdyż wiązałoby się z konieczną budową kosztownych instalacji. Mogą jednak być stosowane na terenach zabudowy zarówno panele słoneczne służące do podgrzewania wody użytkowej, jak również

indywidualne panele fotowoltaiczne wytwarzające energię elektryczną.

Warto zaznaczyć, że użytkownicy różnego rodzaju instalacji ciepłych są zobowiązani do stosowania urządzeń i paliw spełniających wymogi określone w tzw. przepisach odrębnych. Ustalenia projektu planu miejscowego wynikające z władztwa planistycznego gminy nie mogą wykraczać poza obowiązujące prawo, które dopuszcza stosowanie dowolnego typu paliw w systemach grzewczych spełniających wymogi odnośnie norm emisji zanieczyszczeń do powietrza. Zarówno węgiel, jak i jego sortymenty (np. ekogroszek) są powszechnie dostępnymi i dopuszczonymi do użytku atestowanymi paliwami służącymi celom grzewczym. Nie można zatem w planie miejscowym zakazać stosowania węgla i jego sortymentów.

Należy podkreślić, że projekt planu nie ogranicza właścicielom i użytkownikom nieruchomości, a wręcz umożliwia, stosowanie paliw niskoemisyjnych i bezemisyjnych (np. gaz, pompy ciepła, panele słoneczne, ogniwa fotowoltaiczne).

Nie pogarszaniu warunków aerosanitarnych służyć będzie umożliwienie zaopatrzenia w energię ciepłą alternatywnie. W tym kontekście projekt planu jest zgodny z Uchwałą Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. w sprawie określenia Programu ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (Dziennik Urzędowy Województwa Wielkopolskiego z 2020 r. poz. 5954). Program ten został wykonany ze względu na stwierdzone przekroczenia poziomów stężeń dopuszczalnych wymienionych wskaźników. Obszar miejsko-wiejskiej gminy Trzcianka został zakwalifikowany jako obszar stwierdzonych przekroczeń średniorocznego poziomu docelowego B(a)P. Jako przyczynę wskazano oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków. Projekt planu miejscowego wpisuje się w realizację działań Programu. Nowe budynki będą dobrze ocieplone i nie będą traciły nadmiernie ciepła. Zaplanowane alternatywne systemy grzewcze również wpisują się w działania przewidziane w Programie ochrony powietrza. Emisje energetyczne będą ograniczone do niezbędnego minimum.

Przewidziane w projekcie planu rozwiązania są racjonalne w kontekście ochrony powietrza i realizacji kierunków działań określonych w cytowanej uchwale. Mimo braku bezwzględneho nakazu zastosowanie technologii bezemisyjnych lub niskoemisyjnych zwłaszcza w nowych budynkach, nie powinno się to jednak przyczynić do zwiększenia stężenia pyłu zawieszzonego PM10 i PM2,5 w powietrzu oraz poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu.

Ustalenia projektu planu ze względu na umiarkowany program nowej zabudowy gwarantują dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach ochrony akustycznej (MN, MNu, MW, RM, ZP) zarówno od strony dróg, jak i od strony pobliskiej linii kolejowej.

Planowane prace ziemne związane z budową nowych obiektów budowlanych na terenach przeznaczonych pod zabudowę, budową sieci i urządzeń infrastruktury technicznej i

komunikacyjnej, spowodują negatywne oddziaływanie na **powierzchnię ziemi**. Obszar opracowania jest obecnie w niewielkim stopniu zabudowany. Projekt planu miejscowego przewiduje umiarkowany program realizacji nowej zabudowy i zagospodarowania. Planowana jest realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, przebudowa bądź rozbudowa istniejącej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, realizacja nowej zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych. Nastąpi wzrost intensywności zabudowy poprzez wprowadzenie nowej zabudowy na tereny dotychczas stanowiące powierzchnię aktywną przyrodniczo (użytki rolne, murawy).

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę w trakcie realizacji inwestycji, a zwłaszcza podczas wykonywania wykopów pod fundamenty, urządzenia infrastruktury technicznej i dojazdu, nastąpi naruszenie i częściowe zniszczenie fizycznej i biologicznej struktury powierzchniowej warstwy gleby. Zmiany te wiążące się z posadowieniem budynków i utwardzeniem terenu będą nieodwracalne.

W celu minimalizacji negatywnych oddziaływań ustalono wskaźniki maksymalnej intensywności zabudowy: 0,7 na terenach MN, MNu, MW; 0,5 na terenach RM; 1,2 na terenach P/U; 0,85 na terenach PE; 0,9 na terenach KK. Nie są to wartości wysokie i minimalizują negatywny wpływ na powierzchnie ziemi. Sprzyjać temu będą również ustalone wskaźniki minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na poziomie od 15% (na terenach MW, P/U, PE) do 80% (na terenie Z). Są to wartości typowe dla tego rodzaju funkcji. Należy je uznać za racjonalne. W dalszym ciągu przeważająca część obszaru projektu planu pozostanie użytkami rolnymi (R). Realizacja nowych inwestycji nie spowoduje wielkoskalowych przekształceń rzeźby. Przewidywane zmiany będą stałe, skumulowane i bezpośrednie.

Realizacja ustaleń projektu planu na terenach planowanych pod zabudowę spowoduje zmiany **krajobrazu**. Będą to zmiany negatywne, bezpośrednie, długoterminowe i stałe. Wprowadzenie nowych obiektów budowlanych na tereny dotychczas niezabudowane oraz rozbudowa istniejących obiektów budowlanych zgodnie z określonymi parametrami oraz zagospodarowanie terenów zgodnie z ustaleniami projektu planu, spowoduje pewną ingerencję w walory krajobrazowe. Będą to zmiany negatywne, jednak w stopniu co najwyżej małym lub ewentualnie średnim. Na tych terenach dotychczas niezabudowanych lub zabudowanych w niewielkim stopniu powstaną nowe obiekty kubaturowe zabudowy mieszkaniowej, usługowej, zagrodowej, produkcyjnej, składów, magazynów, garażowej, gospodarczej, inwentarskiej oraz budowle. Zmianie ulegnie lokalna fizjonomia krajobrazu na tych terenach, gdyż powstaną nowe akcenty krajobrazowe w sąsiedztwie użytków rolnych i zieleni.

Aby zminimalizować negatywny wpływ nowo planowanej zabudowy na krajobraz projekt planu zawiera szereg ustaleń. W szczególności określono zasięg przestrzenny terenów zabudowy - w obszarach ograniczonych wyznaczonymi na rysunku maksymalnymi nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, określono gabaryty nowych budynków. Na terenach P/U maksymalną wysokość budynków określono na 15 m, na terenach MN, MNu, RM, KK na 9 m, a na terenie MW na 6 m. Na terenach PE dopuszczono lokalizację farm fotowoltaicznych. Panele fotowoltaiczne są czarne, najczęściej matowe. Montowane są przeważnie na szarych (ocynkowanych) stelażach. W celu minimalizacji negatywnych oddziaływań ustalono maksymalną wysokość do 5 m. Doświadczenia z innych terenów świadczą, że oddziaływanie tego typu instalacji na terenach płaskich wysoczyzn morenowych z elementami zieleni nie jest negatywne w stopniu znaczącym.

Precyzyjnie określono rodzaje dachów na terenach przeznaczonych pod zabudowę. Przeważnie są to dachy strome dwuspadowe o symetrycznym układzie połaci dachowych, o nachyleniu połaci dachowych od 35° do 45°. Na terenach P/U dopuszczono dachy płaskie o nachyleniu maksymalnym połaci dachowych do 15°. Można stwierdzić, że zapisy zawarte w projekcie planu wystarczająco zabezpieczają ochronę krajobrazu i wymagania kształtowania ładu przestrzennego w kontekście planowanych funkcji. Generalnie ustalenia projektu planu chronią ład przestrzenny i nie wprowadzają dysharmonii krajobrazu.

Skala nowych funkcji i wielkość obszaru planu (około 130 ha) pozwalają stwierdzić, że realizacja ustaleń projektu planu nie wprowadzi negatywnych oddziaływań na **klimat**. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne opisano wcześniej. Nowa zabudowa, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej i drogi spowodują emisję do atmosfery pewnych ilości zanieczyszczeń energetycznych i komunikacyjnych, jednak zmiany te nie będą odczuwalne w kontekście stosunków klimatycznych zarówno w skali lokalnej (gminy), jak i ponadlokalnej. Z kolei obserwowane zmiany klimatyczne, polegające na dużej zmienności zjawisk pogodowych i wzroście średniej temperatury powietrza, częstszym występowaniu zjawisk typu: trąby powietrzne, silne ulewy, gradobicia, ale i również długie okresy bezopadowe, nie mają istotnego związku z planowanym przeznaczeniem analizowanego obszaru pod funkcje mieszkaniowe, usługowe, zagrodowe, gospodarcze, produkcyjne, komunikacyjne i techniczne. Przyjęte rozwiązania urbanistyczne pozytywnie adaptują obszar planu do postępujących zmian klimatycznych, w szczególności uwzględniają możliwe gwałtowne opady deszczu, lokalne podtopienia, ekstremalne upały i wichury, opracowania systemów odprowadzania deszczówki czy możliwości wchłaniania wód opadowych i roztopowych przez glebę. Przyjęte w planie proporcje pomiędzy terenami zabudowanymi i utwardzonymi, a terenami stanowiącymi powierzchnię biologicznie czynną, nie będą nasilać niekorzystnych skutków ekstremalnych zjawisk pogodowych.

Ze względu na brak istotnych zasobów naturalnych na terenach przeznaczonych pod zabudowę oraz pod drogi, poza zasobami użytków rolnych IV klasy, realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na **zasoby naturalne**. Większość obszaru to użytki rolne IV, V i VI klasy bonitacyjnej. Grunty użytków rolnych IV klasy w większości obszaru nie będą przeznaczone pod zabudowę i zachowana zostanie ich funkcja rolnicza. Na szczególną uwagę zasługuje fakt pozostawienia w dalszym użytkowaniu rolniczym enklawy gleb o klasie bonitacyjnej IIIb (teren R6) dzięki czemu ochronie podlegają zasoby urodzajnych gleb.

Z uwagi na wprowadzone zapisy regulujące skalę i zasięg nowych inwestycji budowlanych, umiarkowany program nowej zabudowy, można określić ubytek powierzchni aktywnej przyrodniczo. Zostało to opisane wcześniej przy ocenie wpływu na różnorodność biologiczną i rośliny.

Poza tym na terenie opracowania i w jego sąsiedztwie nie występują inne zasoby naturalne (urodzajne gleby itp.), na które oddziałują ustalenia planu. Ustalenia projektu planu nie oddziałują negatywnie na zasoby trzeciorzędowego – Subzbiornika - Złotów – Piła – Strzelce Krajeńskie (GZWP Nr 127). Cały obszar projektu planu znajduje się w zasięgu udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB 450, jednak w najbliższych latach nie planuje się eksploatacji tych zasobów.

Ustalenia projektu planu nie spowodują negatywnych oddziaływań na **zabytki**. Na obszarze objętym planem nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków. Znajdują się tu 3 domy murowane wpisane do gminnej ewidencji zabytków (nr 76, 79, 80), budynek mieszkalno-folwarczny i park należące do zespołu dworsko-parkowo-folwarcznego (pozostała część zespołu poza planem). W projekcie planu zapewniono ochronę obiektów zabytkowych przez zachowanie historycznych brył i elewacji budynków, kształtu i jednorodności stolarek okiennych oraz drzwi zewnętrznych, zharmonizowanie kształtu zewnętrznych detali architektonicznych budynków. Ponadto znajdują się tu dwa zespoły stanowisk archeologicznych. Ochrona stanowisk nieposiadających ekspozycji terenowej polega na ich dostępności na cele inwestycyjne pod warunkiem uprzedniego przeprowadzenia wykopaliskowych badań archeologicznych albo prowadzenia wszelkich prac ziemnych, wchodzących w skład inwestycji, pod nadzorem archeologicznym. Zasady ochrony określają przepisy odrębne.

Analiza oddziaływania na **dobra materialne** została przeprowadzona w stosunku do obecnego stanu zagospodarowania. Planowana realizacja nowej zabudowy nie spowoduje obniżenia wartości terenów sąsiednich. Realizacja zabudowy na terenach P/U i PE niewątpliwie spowoduje wzrost wartości tych nieruchomości.

Jak wskazano wcześniej projekt planu nie wywoła zmian o znaczącym (negatywnym lub pozytywnym) oddziaływaniu.

Przeprowadzona analiza możliwych **rozwiązań alternatywnych** w stosunku do rozwiązań przedstawionych w projekcie planu pozwala na stwierdzenie, że w związku z umiarkowaną skalą nowego zainwestowania, na dużym powierzchniowo i w niewielkim stopniu dotychczas zainwestowanym terenie, rozwiązania przyjęte w projekcie planu są racjonalne z punktu widzenia ochrony środowiska.

W stosunku do obecnego stanu zagospodarowania terenów, realizacja projektu planu spowoduje co najwyżej negatywne oddziaływanie w stopniu małym lub ewentualnie średnim, w stosunku do kilku elementów środowiska na niektórych terenach.

Niewątpliwie z punktu widzenia ochrony środowiska optymalnym rozwiązaniem byłoby odstępianie od lokalizacji terenów obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej oraz terenów lokalizacji farm fotowoltaicznych i utrzymanie dotychczasowego rolniczego użytkowania gruntów. Jednak biorąc pod uwagę plany inwestycyjne właścicieli gruntów, użytkowanie terenów sąsiednich oraz warunki ekofizjograficzne obszaru, takie rozwiązania należy uznać za możliwe ze względów środowiskowych, społecznych i ekonomicznych.

Warto zaznaczyć, że większe negatywne oddziaływania na środowisko miałyby miejsce, gdyby ustalono większy zasięg przestrzenny terenów P/U i PE np. gdyby wyznaczono kolejne tego typu tereny w północno-wschodniej, północno-zachodniej i południowo-zachodniej części obszaru (w miejsce terenów rolniczych R). Większe negatywne oddziaływanie na środowisko miałyby miejsce oczywiście wówczas gdyby zezwolono na możliwość lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, jak również potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenach innych niż P/U.

Podkreślić należy fakt, że w projekcie planu nie było szeroki możliwości wariantowania rozwiązań planistycznych ze względu na wymogi ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która nakazuje niesprzeczność zapisów funkcji i zagospodarowania terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

VII. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Ze względu na rodzaj i skalę planowanych nowych ustaleń w zakresie określenia zasad zagospodarowania terenów: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami, wielorodzinnej, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i

zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych, dróg różnych klas zasadne jest okresowe monitorowanie, czy negatywne oddziaływanie nowych inwestycji nie powoduje ponadnormatywnego zanieczyszczenia środowiska oraz nie wykracza poza granice poszczególnych terenów, tj. czy nie notuje się tam przekroczeń wskaźników np. stężeń zanieczyszczeń substancji w powietrzu, dopuszczalnych poziomów hałasu, czy ewentualnie nie nastąpiło zanieczyszczenie ściekami gruntu i wód podziemnych. Zasadne jest aby monitorować czy zrealizowane inwestycje nie są zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem „potencjalnie znacząco” na terenach P/U.

Proponuje się zastosowanie następujących metod: zgodność nowej zabudowy i zagospodarowania terenów z ustaleniami planu i pozwoleniami na budowę, ocena wykonanych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej (wodociągowej, kanalizacyjnej) w szczególności pod kątem ich sprawności i zgodności z wymaganiami ochrony środowiska, pomiary poziomów stężeń gazów i pyłów w powietrzu stanowiących podstawę oceny jakości powietrza w strefie, ocena prowadzonego gospodarowania odpadami.

Proponuje się wykonanie monitorowania skutków realizacji projektu planu w pierwszym roku od czasu budowy poszczególnych obiektów oraz budowy dróg, a następnie okresowo co 4 lata.

VIII. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU PROJEKTU PLANU NA ŚRODOWISKO

Pod pojęciem „transgraniczne oddziaływanie na środowisko” należy rozumieć, zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko: stwierdzenie możliwości znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji projektu planu, pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na teren innego państwa.

Z uwagi na geograficzne położenie analizowanego obszaru (w północno-zachodniej części województwa wielkopolskiego – nie ma charakteru przygranicznego) nie występuje konieczność przeprowadzenia postępowania dotyczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Dodatkowo należy zauważyć, że w ujęciu lokalnym teren opracowania położony jest w południowo-zachodniej części gminy Trzcianka.

IX. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowano na podstawie art. 46 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późniejszymi zmianami). Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub jego zmiany wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Celem opracowania niniejszej prognozy jest określenie i ocena przewidywanych skutków wpływu na środowisko, które mogą wyniknąć z ustalenia zasad zagospodarowania: terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami (MNu), zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych (RM), obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowe (P/U), lokalizacji farm fotowoltaicznych (PE), rolniczych (R), lasów (ZL), zieleni urządzonej – parku (ZP), zieleni (Z), kolei (KK), kolei i dróg wewnętrznych (KK/KDW) oraz terenów komunikacji: publicznej drogi dojazdowej (KD-D), dróg wewnętrznych (KDW), a także przedstawienie rozwiązań alternatywnych eliminujących lub ograniczających negatywny wpływ planowanego zainwestowania na środowisko.

Obszar projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi zwarty przestrzennie zespół kilkudziesięciu działek ewidencyjnych położonych na południe i południowo-zachód od zwartej zabudowy wsi Siedlisko. Granice obszaru objętego opracowaniem stanowią: od strony północno-wschodniej: droga wojewódzka nr 153, od strony południowo-wschodniej: linia kolejowa nr 203 Piła – Krzyż, od strony północno-zachodniej – droga gminna i teren zakładu rolnego, a od strony północnej droga gruntowa gminna. Granice są dobrze czytelne w terenie. Obszar opracowania posiada zwarty lecz nieregularny kształt zbliżony do trapezu. Długość obszaru na kierunku północny-wschód - południowy-zachód wynosi około 2400 m, a maksymalna szerokość wynosi około 900 m. Powierzchnia obszaru wynosi łącznie około 130 ha. Działki są własnością Skarbu Państwa, gminną i prywatną. Zagospodarowanie i użytkowanie tej części terenu wsi Siedlisko jest w zdecydowanej części rolnicze. Użytki rolne (głównie grunty orne) zajmują przeważającą część obszaru. W środkowej części, z północy na południe, rozciąga się zwarty kompleks trwałych użytków zielonych, a w północno-wschodniej części zabudowy wsi Siedlisko. Jest to zespół zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej z nielicznymi usługami oraz teren zakładu produkcyjnego „Zobal” zajmującego się obróbką aluminium. W części północnej obszaru, przy jego granicy znajduje się zabudowa zagrodowa. W skrajnie zachodniej części na obszarze opracowania znajduje się część zabudowy mieszkaniowej funkcjonalnie związanej z dawnym zakładem rolnym PGR. Obszar odznacza się średnią zróżnicowaną dostępnością komunikacyjną. Posiada dostęp do wody wodociągowej i energii elektrycznej. Nie posiada dostępu do kanalizacji sanitarnej i deszczowej oraz sieci gazowej.

Z przeprowadzonej oceny wynika, że planowane zmiany będą mieć wpływ, w różnym zakresie, na część komponentów środowiska, lecz nie będzie to oddziaływanie negatywne znaczące. Nastąpi co najwyżej negatywne oddziaływanie w stopniu małym lub średnim, w stosunku do kilku elementów środowiska na niektórych terenach. Nie zidentyfikowano oddziaływania na obszary Natura 2000, klimat, zabytki i dobra materialne. W odniesieniu do ludzi na niektórych terenach prognozuje się poprawę stanu.

Planowane wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, wielorodzinnej, zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych, obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej, farm fotowoltaicznych, spowoduje pewien ubytek powierzchni aktywnej przyrodniczo. Świadczy o tym analiza wyznaczonych nieprzekraczalnych linii zabudowy wskazująca na oszczędne korzystanie z terenu, a także ustalone wskaźniki maksymalnej intensywności zabudowy: 0,7 na terenach MN, MNu, MW; 0,5 na terenach RM; 1,2 na terenach P/U; 0,85 na terenach PE; 0,9 na terenach KK. Kształtowaniu różnorodności biologicznej, ochronie powierzchni ziemi, flory i fauny sprzyjać będą ustalone wskaźniki minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na poziomie od 15% (na terenach MW, P/U, PE) do 80% (na terenie Z). W dalszym ciągu przeważająca część obszaru projektu planu zostanie użytkami rolnymi. Wprowadzenie nowej zabudowy różnego rodzaju oraz budowa nowych dróg spowoduje negatywne oddziaływania, jednak co najwyżej głównie w małym stopniu. Realizacja nowej zabudowy odbędzie się kosztem powierzchni aktywnych przyrodniczo, lecz nie będą to znaczne powierzchnie.

Wprowadzenie nowej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN7), jednorodzinnej z usługami (MNu1, MNu2, MNu3), zagrodowej (RM1-2) i adaptacja wielorodzinnej stworzy możliwości zamieszkania przez co najmniej kilkadziesiąt rodzin na atrakcyjnym do zamieszkania terenie. Należy jednak zauważyć, że nowa zabudowa mieszkaniowa znajdować się będzie w oddaleniu od źródeł emisji zanieczyszczeń, w tym spalin i hałasu. Wprowadzenie nowych terenów obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej (P/U) pozwoli na stworzenie nowego zakresu usług dla mieszkańców wsi Siedlisko oraz możliwość stworzenia nowych miejsc pracy, co podniesie jakość życia.

Planowana realizacja nowej zabudowy emitującej ścieki głównie na terenach MN, MNu, P/U i RM spowoduje wzrost ilości wytwarzanych ścieków komunalnych. Projekt planu nakazuje zbiorowe odprowadzenie ścieków komunalnych – do gminnej oczyszczalni ścieków – poprzez istniejące i projektowane sieci kanalizacji sanitarnej, co jest optymalne z punktu widzenia ochrony wód. Dopuszczono jednak możliwość innego postępowania ze ściekami, zgodnie z przepisami odrębnymi, w przypadku braku warunków przyłączenia do działki sieci kanalizacji sanitarnej. Powstanie nowych terenów zabudowanych i utwardzonych spowoduje ograniczenie możliwości infiltracji wód opadowych i roztopowych, a tym samym

przyspieszony skoncentrowany odpływ tych wód, zwłaszcza w czasie ulewnych opadów atmosferycznych i roztopów. Odprowadzenie wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych dróg i parkingów będzie realizowane poprzez zastosowanie systemów zbiorowych – do gminnej sieci kanalizacji deszczowej. Jest to rozwiązanie racjonalne, lecz będzie stosowane tylko po budowie kanalizacji deszczowej. Do tego czasu głównym sposobem zagospodarowania wód opadowych i roztopowych będzie infiltracja wód do gruntu, co jest rozwiązaniem korzystnym z punktu widzenia retencji wód. Potencjalnie nie można wykluczyć, w sytuacjach awaryjnych, przedostania się do gruntu i wód podziemnych substancji ropopochodnych z terenów dróg i zabudowy.

Planowane nowe inwestycje budowlane skutkować będą niewielką emisją hałasu oraz emisją pyłów i gazów. Projekt planu wskazuje, że na obszarze projektu planu (za wyjątkiem terenów P/U) nie będzie można lokalizować przedsięwzięć zaliczanych do mogących znacząco oddziaływać na środowisko tj. wpływających negatywnie na jakość powietrza. Źródłami zanieczyszczeń staną się również emisje energetyczne z istniejących i planowanych budynków na terenach istniejącej zabudowy i przeznaczonych pod zabudowę. Projekt planu ustala zaopatrzenie w energię cieplną z indywidualnych źródeł ciepła, poprzez stosowanie paliw płynnych, gazowych i stałych, charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisji, spełniające wymagania ochrony środowiska wynikające z przepisów odrębnych albo wykorzystanie alternatywnych źródeł energii. Takie rozwiązanie nie jest optymalne, ale spełnia wymogi ochrony powietrza i nie powinno powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu. Uciążliwości te mogą zaznaczać się tylko lokalnie w czasie sezonu grzewczego. Trzeba zauważyć, że optymalne z punktu widzenia ochrony powietrza byłoby nakazanie zastosowania urządzeń bezemisyjnych lub niskoemisyjnych. Jednak takie rozwiązanie byłoby bardzo kosztowne, gdyż wiązałoby się z konieczną budową kosztownych instalacji. Mogą jednak być stosowane na terenach zabudowy zarówno panele słoneczne, służące do podgrzewania wody użytkowej, jak również indywidualne panele fotowoltaiczne wytwarzające energię elektryczną.

Realizacja planowanej zabudowy zgodnie z określonymi parametrami, spowoduje ingerencję w walory krajobrazowe. Na terenach dotychczas niezabudowanych lub zabudowanych w niewielkim stopniu powstaną nowe obiekty kubaturowe zabudowy mieszkaniowej, usługowej, zagrodowej, produkcyjnej, składów, magazynów, garażowej, gospodarczej, inwentarskiej oraz budowle. Zmianie ulegnie lokalna fizjonomia krajobrazu na tych terenach, gdyż powstaną nowe akcenty krajobrazowe w sąsiedztwie użytków rolnych i zieleni. Aby zminimalizować negatywny wpływ nowo planowanej zabudowy na krajobraz projekt planu zawiera szereg ustaleń. W szczególności określono zasięg przestrzenny terenów zabudowy - w obszarach ograniczonych wyznaczonymi na rysunku maksymalnymi nieprzekraczalnymi liniami zabudowy, określono gabaryty nowych budynków. Na terenach P/U maksymalną wysokość budynków określono na 15 m, na terenach MN, MNu, RM, KK

na 9 m, a na terenie MW na 6 m. Na terenach PE dopuszczono lokalizację farm fotowoltaicznych. Panele fotowoltaiczne są czarne, najczęściej matowe. Montowane są przeważnie na szarych (ocynkowanych) stelażach. W celu minimalizacji negatywnych oddziaływań ustalono maksymalną wysokość do 5 m. Precyzyjnie określono rodzaje dachów na terenach przeznaczonych pod zabudowę. Przeważnie są to dachy strome dwuspadowe o symetrycznym układzie połaci dachowych, o nachyleniu połaci dachowych od 35° do 45°. Na terenach P/U dopuszczono dachy płaskie o nachyleniu maksymalnym połaci dachowych do 15°. Zapisy zawarte w projekcie planu wystarczająco zabezpieczają ochronę krajobrazu i wymagania kształtowania ładu przestrzennego w kontekście planowanych funkcji. Generalnie ustalenia projektu planu chronią ład przestrzenny i nie wprowadzają dysharmonii krajobrazu.

Przeprowadzona analiza możliwych rozwiązań alternatywnych w stosunku do rozwiązań przedstawionych w projekcie planu pozwala na stwierdzenie, że w związku z umiarkowaną skalą nowego zainwestowania, na dużym powierzchniowo i w niewielkim stopniu dotychczas zainwestowanym terenie, rozwiązania przyjęte w projekcie planu są racjonalne z punktu widzenia ochrony środowiska. W stosunku do obecnego stanu zagospodarowania terenów, realizacja projektu planu spowoduje co najwyżej negatywne oddziaływanie w stopniu małym lub ewentualnie średnim, w stosunku do kilku elementów środowiska na niektórych terenach. Niewątpliwie z punktu widzenia ochrony środowiska optymalnym rozwiązaniem byłoby odstąpienie od lokalizacji terenów obiektów produkcyjnych, składów, magazynów i zabudowy usługowej oraz terenów lokalizacji farm fotowoltaicznych i utrzymanie dotychczasowego rolniczego użytkowania gruntów. Jednak biorąc pod uwagę plany inwestycyjne właścicieli gruntów, użytkowanie terenów sąsiednich oraz warunki ekofizjograficzne obszaru, takie rozwiązania należy uznać za możliwe ze względów środowiskowych, społecznych i ekonomicznych. Większe negatywne oddziaływania na środowisko miałyby miejsce gdyby ustalono większy zasięg przestrzenny terenów P/U i PE np. gdyby wyznaczono kolejne tego typu tereny w północno-wschodniej, północno-zachodniej i południowo-zachodniej części obszaru (w miejsce terenów rolniczych R). Większe negatywne oddziaływanie na środowisko miałyby miejsce oczywiście wówczas gdyby zezwolono na możliwość lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, jak również potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na terenach innych niż P/U i PE.

Oświadczenie

Oświadczam, że spełniam wymagania dotyczące autorów prognoz oddziaływania na środowisko o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 247 z późniejszymi zmianami).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Flaur